

Öznenin Nesneleşmesi: Türkiye’de Yönetim ve Organizasyon Alanında Çalışan Öğretim Elemanlarının Akademik Özgeçmiş ve Eserleri Bakı- mından Nicel Görünümü

Kadir ARDIÇ

Doç.Dr., Gaziosmanpaşa Üniversitesi, İİBF
İşletme Bölümü
kadirardic@yahoo.com

Nihat ERDOĞMUŞ

Prof.Dr., Kocaeli Üniversitesi, İİBF
İşletme Bölümü
nihaterdogmus@hotmail.com

Öznenin Nesneleşmesi: Türkiye’de Yönetim ve Organizasyon Alanında Çalışan Öğretim Elemanlarının Akademik Özgeçmiş ve Eserleri Bakımından Nicel Görünümü

Özet

Türkiye’de yönetim ve organizasyon alanı akademisyenlerce tarafından değişik açılardan incelenmiştir. Bu incelemelerin yönetim ve organizasyon alanındaki yayınlar üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Bu makalenin konusu, şimdiye kadar ele alınmayan bir konu, yönetim ve organizasyon alanındaki akademisyenlerin kendileridir. Makalenin amacı, söz konusu akademisyenleri akademik özgeçmişleri ve eserleri bakımından incelemektir. Makalede devlet ve vakıf üniversitelerinde görev yapan 305 akademisyenin web ortamında yer alan özgeçmişleri ve eserleri incelenmiştir. Çalışma sonunda özgeçmişler ve eserler bazı değişkenlere göre sıralanmıştır.

Subject Becomes Object: Qualitative Outlook in Terms of Academic Background and Productions of Professors Working in Management and Organization Area in Turkish Universities

Summary

Management and organization field have been examined from different angles by academicians in Turkey. These studies concentrate on publications about management and organization. The topic of the paper, not dealt with so far, is academicians in the field of management and organization. The aim of the paper is to study academic backgrounds and works of these people. Backgrounds and works of 305 academicians presented on web pages at public and private universities are considered. The backgrounds and works are ranked by some variables.

1. Giriş

Türkiye'de yönetim ve organizasyon alanı değişik açılardan inceleme konusu olmuştur. 1970'li yılların sonlarında başlayan çalışmalar 2000'li yıllarda çeşitlenerek devam etmiştir. Yönetim ve organizasyon alanında ilk çalışmalar yönetim yazını hakkında olup Berkman ve Heper (1979) ve Berkman (1987) ile başlamış ve 1990'lı yıllarda Üsdiken ve Pasedeos (1993) ve Üsdiken ve Erden (2002) ile devam etmiştir. 1990'lı yılların ortasından itibaren bu alandaki çalışmalar, yönetim teorilerinin kökenleri (Üsdiken, 1996), yönetim yazınında değişim (Üsdiken, Selekler ve Çetin, 1998; Üsdiken ve Erden, 2001) ve yönetim yazınına egemen anlayışın oluşumu (Üsdiken ve Çetin, 1999) üzerinde yoğunlaşmaya başlamıştır.

1990'lı yılların başında başlayan yönetim ve organizasyon kongresi alanın gelişmesinde oldukça önemli bir role sahiptir. Ulusal yönetim ve organizasyon kongreleri bu alandaki akademisyenlerin arasındaki iletişimi ve etkileşimi artırmış, çalışmaların paylaşım ortamı sağlamıştır. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongreleri yanında Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongreleri de bu alanın gelişimine katkı sağlamış, özellikle bilgi yönetimi konusunda yönetim organizasyon alanında yayın ve etkileşim zemini oluşturmuştur.

Yönetim ve organizasyon kongreleri, bir müddet sonra kendileri de inceleme konusu olmuştur. Yönetim ve organizasyon kongrelerine sunulan bildiriler; yöntem sorunları (Özen, 1999), nitel araştırmaların azlığı (Yıldırım ve Bayraktaroğlu, 2003), akademisyenlerin bilimsel duruşları (Döven ve Coşkun, 2005) ve bu kongrelerin Türkiye'deki görgül araştırma anlayışının benimsenmesine etkisi (Özen ve Kalemci, 2006) açılarından incelenmiştir. Bu çalışmalara, yönetim bilgisinin transferinde çeviri sorunu (Özen ve Duman, 2006), pragmatik bilgi teorisine göre yönetim ve organizasyon araştırmaları (Eroğlu ve İrmış, 2005) da ilave edilebilir.

Yönetim ve organizasyon alanında yapılan lisansüstü tezler bir başka çalışma konusu olarak dikkat çekmektedir. Yönetim alanında yurtiçi ve yurtdışında 1982-1996 yılları arasında hazırlanan doktora tezleri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir (Semerciöz, 1997). Benzer bir başka inceleme 1995-2004 yılları arasında yönetim alanında hazırlanan doktora tezleridir (Semerciöz ve Dikmenli, 2005). İnsan kaynakları yönetimi hakkında 1983-2006 yılları arasında yapılan lisansüstü tezlerinin incelenmesi de bu kapsamda dikkat çeken bir diğer çalışmadır (Benligiray, 2007).

Yönetim ve organizasyon alanında eğitim, ders kitapları ve ders içerikleri de son dönemlerde çalışılan konular arasına girmiştir. Bu kapsamda yönetim eğitimi (Üsdiken, 2007), işletme yönetimi yüksek öğretimi (Akyol ve Sucu, 2002), ders kitapları (Coşkun, 2008) ve yönetim ve organizasyon dersleri ve içeriklerinin verilme düzeyinin belirlenmesi (Doğan ve Türk 2005) zikredilebilir.

Yönetim ve organizasyon alanı, neoliberalizmin işletme yönetim düşüncesine yansımaları (Coşkun, 2003), yönetim bilimlerinin ideolojiye alet edilmesi (Eroğlu, 2006), sosyal bilimlerde bir alt disiplin olarak yönetim ve organizasyon alanında çalışmanın zorluğu (Sucu, 2002) gibi değişik yönleriyle de incelenmiştir.

Yönetim ve organizasyon alanında şimdiye kadar yapılan çalışmalar incelendiğinde zaman zaman çalışma konularının daha çok bu alandaki eserlerle ilgili olduğu görülmektedir. Yönetim ve organizasyon alanında bu eserleri veren akademisyenlerin kendileri, bu çalışmalara konu olmamıştır. Bu yüzden yönetim ve organizasyon alanında çalışan akademisyenlerin kariyer gelişimi dikkat çeken bir çalışma alanıdır. Bu makalede alanda şimdiye kadar ele alınmamış bir konu, yönetim ve organizasyon alanında çalışan akademisyenlerin kendileri ele alınmaktadır. Makale yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının bütüncül olarak kariyerlerinin incelenmesi yerine, özgeçmişleri ve eserlerinin incelenmesi ile sınırlandırılmaktadır.

Literatürde genel olarak akademisyenlik mesleği ve kariyeri hakkında bazı çalışmalar mevcuttur, ancak yönetim ve organizasyon alanında çalışan akademisyenlerin kariyeri hakkında bir çalışma olmadığı görülmektedir. Akademisyenlik mesleği ve kariyeri hakkında; gelişim süreci olarak akademisyenlerin kariyer gelişimi (Baldwin ve Blackburn, 1981), yetişkin olarak gelişim dönemleri (Newton, 1983), akademik kariyere giriş (Long, Allison ve McGinnis, 1979), kıdemin akademik kariyere etkisi (Dowd ve Kaplan, 2005), akademik pozisyon ile verimlilik ilişkisi (Long, 1978), bilim adamları arasındaki verimlilik farkları (Allison ve Steward, 1974), akademisyenlerin üniversitede tutulma stratejileri (Tetty, 2006), akademik personelin kıdem ve yaşı ile iş tatminleri arasındaki ilişki (Oshagbami, 1997) örnek olarak sıralanabilecek bazı çalışmalardır. Meşhur sosyal bilimci erkek akademisyenler (Blackburn ve Havighurst, 1979), erkek sosyal bilimcilerin emekliliğe uyumu (Havighurst ve diğeleri, 1979) bu çalışmalara ilave edilebilecek ilginç çalışmalardır.

Ülkemizde akademisyenlerle ilgili yapılan yayınlarda ağırlıklı olarak kadın akademisyenler hakkındaki yayınlar dikkat çekmektedir. Kadın akademisyenlerin kariyeri (Acar, 1983; Acar, 1991), Türkiye ve Ürdün'deki öğretim üyelerinin rol öncelikleri ve kariyer kalıpları (Acar, 1990), kariyer ilerlemesindeki engeller bakımından Avustralya ve Türkiye'de kadın profesörler (Özkanlı ve White, 2008), Türkiye'de kadın akademisyenlerin cinsiyet ayrımcılığı konusundaki kanıları (Özkanlı ve Korkmaz, 2002), kadın akademisyenlerin rol çatışması (Özkanlı, 2000), Türk üniversitelerindeki kadın akademisyenlerin statüsü (Özel, 2007) ve üniversite öğretim üyelerinin kariyer gelişimi ve cinsiyetin etkisi (Özbilgin ve Healy, 2001) bu konuda öne çıkan çalışmalardır.

Ülkemizde akademisyenlerle ilgili yapılan çalışmaların yoğunlaştığı bir diğer konu iş tatmini konusudur. Devlet ve vakıf üniversitelerinde çalışan akademisyenlerin iş

tatminini değişik açılardan ele alan çalışmalar mevcuttur (Ergeneli ve Eryyiğit, 2001; Küskü, 2001; Baş ve Ardıç, 2002a; Baş ve Ardıç, 2002b; Serinkan ve Bardakçı, 2007). Akademik personelin mesleki tükenmişlik düzeyinin belirlenmesine yönelik araştırmalar da (Akgemci, Öğüt ve Demirsel, 2007; Ardıç ve Polatçı, 2008) dikkat çeken çalışmalardandır.

Üniversitelerde mentörlük konusu az da olsa çalışılan ilgili konular arasındadır. Bu çerçevede, mentörlüğün örgütsel toplumsallaşma içindeki yerinin araştırma görevlilerinde incelenmesi (Özkalp, Kirel, Sungur ve Cengiz, 2006) ve akademik örgütlerde rehberle duyulan güven (Erdem ve Özen, 2003) araştırmaları zikredilebilir.

Akademisyenler hakkında yapılan diğer çalışmalar ise, öğretim üyelerinin algılanan liderlik davranışları (Uyguç, 2004), izlenim yönetimi (Akdoğan ve Aykan, 2008), akademisyenlerin yönetimi, (Soyşekerci, 2007), akademik personelin kararlara katılması (Büyükbeye, 2004), akademisyenlerin meslek ahlakına aykırı karar verme eğilimleri (Özgener, 2003), devlet ve vakıf üniversitesinde çalışan akademisyenlerin akademik girişimcilik yönelimi (Çetin, İbrahimoglu ve Sevim, 2008), akademik personelin performans değerleme sistemine dair algıları (Çakmak ve Büyükyılmaz, 2008), akademik personelin performansını değerlemede 360 derece performans değerleme sistemi hakkındaki algıları (Döven, Bozkurt ve Ardıç, 2005), öğretim elemanlarının iş ve aile rolleri arasında yaşadıkları çatışma (Çarıkçı, 2002) olarak sıralanabilir.

Ülkemizdeki akademisyenlerin kariyeri ile ilişkili çalışmalara; akademisyenlerin akademik kariyerini etkileyen faktörler (Aytaç, Aytaç, Fırat, Bayram ve Keser, 2001), kariyer devrelerinin akademisyenlerin örgütsel vatandaşlık davranışına etkisi (Kutunis ve Özdemir, 2005), kariyerlerinin ilk dönemlerindeki akademisyen adaylarında iş güvensizliğinin işten alınan tatmin ve örgütsel bağlılıkla etkileşimi (Çarıkçı, 2005), araştırma görevlilerin profili (Ulukan, Uzun ve Yelkikalan, 1997), Gazi Üniversitesi öğretim elemanları profili (Akkutay, Özdemir, Yüksel, Cemaloğlu ve Akbaş, 2003) çalışmaları örnek olarak gösterilebilir.

Literatürde belirli bir uzmanlık alanda çalışan akademisyenlere yönelik çalışmalar da görölmektedir. Yaşam bilimleri (Sabatier, Carrere ve Mangematin, 2006), bilgi işlemleri (Gallivan ve Benbunan-Fich, 2006), iktisat (Githner ve Kahn, 2004) alanlarında çalışan akademisyenlere yönelik araştırmalar bu çalışmalara örnek olarak verilebilir.

Ülkemizde yönetim ve organizasyon alanında verilen eserler değişik açılardan çalışılmasına rağmen alanda çalışan öğretim elemanları hakkında bir çalışmanın olmadığı önceki bölümlerde dile getirilmiştir. Yapılan literatür taramasında yerli ve yabancı literatürde yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarını; akademik özgeçmişleri, yayınları ve özgeçmişleri ile yayınları arasındaki ilişki

bakımından ele alan bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu yüzden, yönetim ve organizasyon alanındaki akademisyenlerin akademik özgeçmişleri ve eserlerinin birlikte incelenmesi önemli bir çalışma alanı olarak dikkat çekmektedir.

2. Araştırmanın Metodolojisi

2.1. Araştırmanın Amacı

Çalışmanın temel amacı, yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının özgeçmiş ve eserlerini inceleyerek nicel bir değerlendirme yapmak ve alanın görünümünü ortaya koymaktır. Bu çerçevede çalışmanın amacı iki alt başlıkta toplanabilir:

1. Ülkemizde yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının akademik özgeçmişlerini özgeçmiş formatında yer alan bilgiler bakımından incelemek,
2. Ülkemiz yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının yayınlarını eserler listesinde yer alan bilgiler bakımından incelemek,

Bu çalışma ile yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının akademik özgeçmişlerinin incelenmesi yoluyla alandaki akademik altyapıyı belirlemek amaçlanmıştır. Yine alanda çalışan öğretim elemanlarının eserlerini inceleyerek, alandaki yayın durumu, alandaki dönüşüm ve alanda konu ve dönem bazındaki gelişimi görmek amaçlanmıştır.

2.2. Anakütle ve Örneklem

Türkiye’de 94 devlet 36 vakıf olmak üzere toplam 130 üniversite mevcuttur. Üniversitelerin web siteleri incelendiğinde bazı üniversitelerin yeni kurulduğu ve ilgili fakülte-bölüm dolayısıyla Anabilim Dalında öğretim elemanı bulunmadığı, bazılarında ise üniversitenin ilgili fakültelerinin bulunduğu ancak öğretim elemanlarının bulunmadığı görülmüştür. Çalışmaya Üniversitelerin İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalında halen görev yapan, özgeçmiş ve eserleri çalıştığı üniversitenin web sayfasında yer alan öğretim elemanları dahil edilmiştir. Bu çerçevede toplam 84 (59 devlet-25 vakıf) üniversitenin web sitelerinden veriye ulaşılmıştır. Bu veriler ışığında Yönetim ve Organizasyon alanında çalışan 515 öğretim elemanı çalışmanın ana kütlelerini oluşturmaktadır. Bu ana kütlelerin tamamı inceleme konusu yapılmıştır. Ancak 305 yönetim ve organizasyon öğretim elemanının özgeçmiş ve yayın listesi webde yer almaktadır. 210 öğretim elemanının özgeçmiş ve eserler listesine ulaşılammıştır. Bu öğretim elemanlarından bazıları ortak yayınları dolayısıyla, kendi yayın listeleri olmasa da bazı yayınları ile kısmen incelemeye girmiştir.

2.3. Veri Toplama Aracı ve Süreci

Bu çalışmada yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının profilini çıkarmakta özgeçmiş ve yayın listelerinin önemli bir veri kaynağı olduğu kabul edilmiştir. Bu konuda literatürde benzer çalışmalara rastlanmaktadır. Örneğin Sabatier, Carrere ve Mangematin (2006) akademisyenlerin terfi sürelerini etkileyen faktörlerin belirlenmesinde özgeçmişler üzerinden inceleme yapmıştır. Yine Baldwin ve Blackburn (1981) de akademisyenlerin kariyerinin gelişimsel bir süreç olduğu, yaş ve kariyer aşamalarının incelenmesinin kıymetli bilgiler sunduğu vurgulanmıştır. Kariyer çalışmalarında boylamsal çalışmaların (Githner ve Kahn, 2004) uygun olduğu vurgulanmaktadır. Özgeçmişler boylamsal çalışma imkanı sağlayan araçlar olarak ifade edilebilir.

Çalışmada öncelikle Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) web sayfası taranarak üniversitelerin listesi, daha sonra listedeki üniversitelerin Türkçe ve yabancı dilde eğitim veren İktisadi ve İdari Bilimler Fakülteleri web sayfaları taranarak fakültelerin listesi oluşturulmuştur. Fakülte listesi oluşturulurken İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi bünyesinde görülmeyen, ancak yönetim ve organizasyon anabilim dalı olan İşletme Fakülteleri ve Siyasal Bilgiler Fakülteleri de incelenmiştir. Üçüncü aşamada, İşletme Bölümleri taranarak Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalları listesi oluşturulmuştur. Son olarak Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalında görev yapan öğretim üyeleri listesi oluşturulmuştur.

Bu listeye göre üniversitelerin ilgili fakülte, bölüm ve anabilim dalındaki web sayfalarındaki öğretim elemanlarının özgeçmiş ve eserlerine ulaşılmıştır. Öğretim elemanlarının akademik özgeçmiş ve yayınları, akademik özgeçmişlerde yaygın olarak kullanılan YÖK'ün özgeçmiş ve eserler listesi formatına uygun olarak toplanmıştır. (<http://www.yok.gov.tr/uak/docentlik.php>) Özgeçmiş ve yayın listesi bu formata uymayan öğretim elemanlarının özgeçmişleri ve yayınları bu formata göre düzenlenerek bir standart sağlanmıştır. Yönetim ve organizasyon alanındaki öğretim elemanlarının eserlerinin derlenmesi ve incelenmesi aşamasında, Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitapları, Bilgi Ekonomi ve Yönetim Kongreleri Bildiriler Kitapları ve Yönetim ve Organizasyon Bibliyografyası (Özkara ve Kurt, 2007) eserlerinden de yararlanılmıştır.

2.4. Araştırmanın Kısıtları

Çalışmaya Üniversitelerin İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalında halen görev yapan ve özgeçmiş ve eserleri çalıştığı üniversitenin web sayfasında yer alan öğretim elemanları dahil edilmiştir. Yönetim ve organizasyon alanında yayınları olan ancak, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri, Turizm İşletmeciliği gibi bazı bölümlerde çalışan öğretim elemanları çalışma kapsamı dışında tutulmuştur. Çalışmanın kısıtlarından birincisi, özgeçmiş

ve eserler listesi web sayfalarında bulunmayan öğretim elemanları, emekli öğretim elemanları ve yurtdışında görev yapan öğretim elemanlarının çalışma kapsamı dışında tutulmuş olmasıdır. Çalışmanın ikinci kısıtı, öğretim elemanlarının çalışmaya dahil edilen özgeçmiş ve eserler bilgileri web sayfalarında verilen bilgilerden oluşmaktadır. Bu durum akademik özgeçmişlerde eksik bilgilerin olması, bazı öğretim elemanlarının yayın listesinde tüm eserleri yerine seçilmiş eserlerine yer vermeleri ve özgeçmiş ve eser bilgilerinin güncelliği konularında kısıtlar oluşturmaktadır.

2.5. Veri Değerlendirilmesi ve Uygulanan İstatistik Analizler

Yayınların değerlendirilmesinde içerik analizi kullanılmıştır. Analizde kullanılacak kategorilerin belirlenmesinde, "The Academy of Management'in profesyonel çalışma ve ilgi alanları sınıflandırması (Academy of Management Journal, October, 2002), YÖK'ün temel alanlar (<http://www.yok.gov.tr/uak/temelalanlar/tablo11.pdf>) ve anahtar kelimeler sınıflandırması (<http://www.yok.gov.tr/uak/sinav/asvk.pdf>) baz alınarak kategoriler oluşturulmuştur. Çalışmada kullanılan kategoriler Tablo 1'de görülmektedir.

Tablo 1. Çalışmada Kullanılan Kategoriler

1. İşletme Politikası ve Strateji	14. Örgütlerde Cinsiyet ve Farklılık
2. Girişimcilik	15. Organizasyonel ve Doğal Çevre
3. İnsan Kaynakları Yönetimi	16. İş ahlakı ve sosyal sorumluluk
4. Uluslararası Yönetim	17. Kalite Yönetimi
5. Üretim Yönetimi	18. KOBİLER
6. Örgüt ve Yönetim Teorisi	19. Pazarlama
7. Örgüt Geliştirme ve Değişim	20. Kurumsal performans
8. Örgütsel Davranış	21. Ekonomi
9. Örgütlerde Bilgi Yönetimi ve Bilgi Sistemleri	22. Yeni yönetim yaklaşımları
10. Kamu ve Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlar	23. Aile işletmeleri
11. Araştırma Yöntemleri	24. Örgüt kültürü
12. Yönetimde Sosyal Konular	25. Genel işletme
13. Teknoloji ve Yenilik Yönetimi	

Elde edilen verilerin nicel analizi SPSS 11.5 For Windows paket programı ile gerçekleştirilmiştir.

4. Araştırma İle İlgili Bulgular

Çalışmanın bulguları üç başlıkta sunulmaktadır: Genel bulgular, özgeçmişlere ilişkin bulgular ve eserlere ilişkin bulgular.

4.1. Genel Bulgular

Bu başlık altında öncelikle, Türkiye’de toplam devlet ve vakıf üniversite sayıları, devlet ve vakıf üniversitelerindeki Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalında görev yapan öğretim elemanı sayıları, cinsiyete ve unvana göre dağılım ve Anabilim Dalı sayıları verilmektedir.

Tablo 2. Devlet Vakıf Üniversitelerine Göre Öğretim Üye Sayıları

	Toplam Üniversite Sayısı	Veri Bulunan Üniversite Sayısı	Yüzde
Devlet	94	59	0.63
Vakıf	36	25	0.70
Toplam	130	84	0.65

Türkiye genelinde toplam 94 devlet ve 36 vakıf üniversitesi olmak üzere 130 üniversite bulunmaktadır. Bu çalışmada 94 devlet üniversitesinden 59’undan, 36 vakıf üniversitesinden ise 25’inden veri elde edilebilmiştir.

Tablo 3. Devlet Vakıf Üniversitelerine Göre Öğretim Üye Sayıları

Devlet/ Vakıf	Sıklık	Yüzde
Devlet	416	80,8
Vakıf	99	19,2
Toplam	515	100,0

Veri elde edilebilen üniversitelerde, Tablo 3’de görüldüğü gibi, toplam 515 öğretim elemanı bulunmakta, bunların % 80.8’i devlet üniversitelerinde % 19.2’si ise vakıf üniversitesinde görev yapmaktadır.

Tablo 4. Cinsiyetlere Göre Öğretim Üye Sayıları

Cinsiyet	Sıklık	Yüzde
Erkek	281	54,6
Kadın	234	45,4
Toplam	515	100,0

Veri elde edilebilen üniversitelerde, Yönetim ve Organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının % 54.6’lık kısmı erkeklerden % 45.4’lük kısmı kadınlardan oluşmaktadır.

Tablo 5. Unvanlarına Göre Öğretim Elemanları Sayıları

Unvan	Sıklık	Yüzde
Arş. Gör.	116	22,5
Öğr. Gör.	15	2,9
Uzman	1	,2
Dr.	6	1,2
Arş. Gör. Dr.	14	2,7
Öğr. Gör. Dr.	7	1,4
Yrd. Doç. Dr.	162	31,5
Doç. Dr.	76	14,8
Prof. Dr.	117	22,7
Toplam	514	99,8
Cevap Yok	1	,2
Toplam	515	100,0

Veri elde edilebilen üniversitelerde, Yönetim ve organizasyon alanında çalışan 515 öğretim elemanı, sırasıyla 162'si Yardımcı Doçent, 117'si Profesör, 130'u Araştırma Görevlisi, 79'u Doçent ve 22'si Öğretim Görevlisi olarak dağılmaktadır.

Tablo 6. Üniversitelere Göre Yönetim ve Organizasyon ABD'de Görev Yapan Öğretim Elemanı Sayıları

Kurumu	Sıklık	Yüzde	Kurumu	Sıklık	Yüzde
Abant İzzet Baysal İİBF	3	,6	Kocaeli İİBF	7	1,4
Adnan Menderes İİBF	6	1,2	Marmara İİBF	43	8,3
Afyon Kocatepe İİBF	7	1,4	Mersin İİBF	4	,8
Akdeniz İİBF	9	1,7	Muğla İİBF	4	,8
Aksaray İİBF	6	1,2	Nevşehir İİBF	3	,6
Anadolu İİBF	14	2,7	Niğde İİBF	6	1,2
Ankara Siyasal Bil. Fak.	6	1,2	ODTÜ İİBF	7	1,4
Atatürk İİBF	3	,6	Pamukkale İİBF	10	1,9
Balıkesir Bandırma İİBF	4	,8	Sakarya İİBF	14	2,7
Balıkesir İİBF	2	,4	Selçuk İİBF	5	1,0
Bilecik İİBF	4	,8	Süleyman Demirel İİBF	7	1,4
Boğaziçi İİBF	6	1,2	Trakya İİBF	7	1,4
Bozok İİBF	2	,4	Uludağ İİBF	6	1,2
Celal Bayar İİBF	3	,6	Uşak İİBF	4	,8
Cumhuriyet İİBF	3	,6	Yıldız Teknik İİBF	10	1,9
Çanakkale 18 Mart İİBF	4	,8	Yüzüncü Yıl İİBF	1	,2
Çukurova İİBF	8	1,6	Zonguldak Karaelmas İİBF	8	1,6
Dicle İİBF	5	1,0	Atılım İşletme Fakültesi	2	,4

Dokuz Eylül İİBF	15	2,9	Bahçeşehir İİBF	5	1,0
Dokuz Eylül İşletme Fak.	8	1,6	Başkent İİBF	5	1,0
Dumlupınar İİBF	6	1,2	Beykent İİBF	2	,4
Ege İİBF	8	1,6	Bilkent İşletme Fakültesi	7	1,4
Erciyes İİBF	4	,8	Çağ İİBF	4	,8
Eskişehir Osmangazi İİBF	4	,8	Doğuş İİBF	1	,2
Galatasaray İİBF	4	,8	Fatih İİBF	3	,6
Gazi İİBF	5	1,0	Haliç İşletme Fakültesi	5	1,0
Gaziantep İİBF	2	,4	Işık İİBF	1	,2
Gaziosmanpaşa İİBF	7	1,4	İstanbul Aydın İİBF	1	,2
Gebze Yüksek Tek. Ens.	10	1,9	İstanbul Bilgi İİBF	3	,6
Giresun İİBF	2	,4	İstanbul Kültür İİBF	5	1,0
Hacettepe İİBF	16	3,1	İstanbul Ticaret TBF	4	,8
Harran İİBF	3	,6	İzmir Ekonomi İİBF	4	,8
Hitit İİBF	1	,2	İzmir İİBF	3	,6
İnönü İİBF	4	,8	Kadir Has İİBF	2	,4
İstanbul İktisat Fak.	5	1,0	Koç İİBF	6	1,2
İstanbul İşletme Fak.	32	6,2	Maltepe İİBF	3	,6
İstanbul Siyasal Bil. Fak.	7	1,4	Okan İİBF	6	1,2
İTÜ İşletme Fak.	9	1,7	Sabancı YBF	9	1,7
Kafkas İİBF	6	1,2	TOBB Ekonomi İİBF	1	,2
Kahramanmaraş İİBF	6	1,2	Ufuk İİBF	1	,2
Karamanoğlu İİBF	3	,6	Yaşar İİBF	1	,2
Kırıkkale İİBF	5	1,0	Yeditepe İİBF	15	2,9

Tablo 6’da veri elde edilebilen üniversitelere göre yönetim ve organizasyon anabilim dalındaki öğretim elemanların sayıları görülmektedir. 44 kişi ile İstanbul Üniversitesi bu alanda en fazla öğretim elemanına sahiptir. İstanbul Üniversitesi bünyesinde İşletme, İktisat ve Siyasal Bilgiler Fakültesi olmak üzere 3 fakülte bulunmaktadır. Bu üniversiteyi sırasıyla 43 öğretim elemanı ile Marmara, 23 öğretim elemanı ile Dokuz Eylül, 16 öğretim elemanı ile Hacettepe, 15’şer öğretim elemanı ile Sakarya ve Yeditepe, 14 öğretim elemanı ile Anadolu Üniversitesi gelmektedir.

Bu alanda en az öğretim elemanına sahip üniversiteler ise 1’er öğretim elemanı ile Hitit, Yüzüncü Yıl, Doğuş, Işık, İstanbul Aydın, TOBB Ekonomi, Ufuk ve Yaşar Üniversiteleridir.

Tablo 7. Anabilim Dallarına Göre Öğretim Elemanları Sayıları

Anabilim Dalı	Sıklık	Yüzde	Top %
Yönetim ve Organizasyon	482	93,6	93,6
İnsan Kaynakları	11	2,1	95,7
Örgütsel Davranış	22	4,3	100,0
Toplam	515	100,0	

Tablo 7’de görüldüğü gibi 482 kişi “Yönetim ve Organizasyon” anabilim dalında (ABD) görev yapmaktadır. Sonra sırasıyla 22 kişi “Örgütsel Davranış”, 11 kişi “İnsan Kaynakları Yönetimi” anabilim dalında bulunmaktadır. Özgeçmişler incelenirken Marmara İİBF, Hacettepe İİBF ve İstanbul İşletme Fakültesi dışındaki üniversitelerde Yönetim ve Organizasyon ABD dışında bir ayrıma gidilmediği Örgütsel Davranış ve İnsan Kaynakları ABD’lerinin bu üç üniversitede olduğu görülmüştür¹.

Tablo 8. Öğretim Elemanların Özgeçmiş Bilgilerine İlişkin Elde Edilen Veriler

	Toplam Öğretim Elemanı Sayısı	Veri Olan Öğretim Elemanı Sayısı	Veri Olmayan Öğretim Elemanı Sayısı
Doğum Tarihi	515	77	438
Lisans Üniversite	515	305	210
Lisans Bölüm	515	193	322
Lisans Ülke	515	262	253
Yüksek Lisans Üniversite	515	251	264
Yüksek Lisans Bölüm	515	189	326
Yüksek Lisans Ülke	515	236	279
Doktora Üniversite	515	258	257
Doktora Bölüm	515	181	334
Doktora Ülke	515	249	266
Arş.Gör.Süre	515	67	448
Arş Gör. Dr. Süre	515	25	490
Öğr. Gör. Süre	515	11	504
Öğr.Gör.Dr. Süre	515	10	505
Yardımcı Doçent Süre	515	94	421
Doçent Süre	515	73	442
Profesör Süre	515	43	472

¹ Araştırmanın kısıtlarında ifade edildiği gibi inceleme konusu yapılmayan “Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri” bölümünün “Yönetim ve Çalışma Sosyolojisi” anabilim dalının altında görünen bilim dalları içerisinde örgütsel davranış bilim dalında görev yapan akademisyenlerin bulunduğu tespit edilmiştir.

Tablo 8’de özgeçmişlere ilişkin bilgileri görülmektedir. Web’den tarama yapılırken, öğretim elemanlarının bazı bilgilerine ulaşılırken bazı bilgilerinin olmadığı görülmüştür. Örneğin doğum tarihini belirten 77 öğretim elemanı bulunurken doğum tarihini belirtmeyen 438 kişi bulunmaktadır. Özgeçmiş bilgilerine ilişkin diğer veriler tablo 7’de görülmektedir.

4.1. Özgeçmişlere İlişkin Bulgular

Bu bölümde Yönetim ve Organizasyon ABD’da görev yapan öğretim elemanlarının lisans, yüksek lisans ve doktora mezuniyetleri, eğitim ve akademik hayatlarında geçirdikleri süreler, idari görevler ve lisans, yüksek lisans, doktora düzeyinde verdikleri derslere ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Tablo 9. Öğretim Elemanlarının Lisans Mezuniyetleri (Üniversite)

Lisans Üniversite	Sıklık	Yüzde	Lisans Üniversite	Sıklık	Yüzde
Afyon Kocatepe İİBF	1	,2	Selçuk İİBF	6	1,2
Anadolu İİBF	21	4,1	Uludağ İİBF	9	1,7
Ankara Siyasal Bil. Fak.	31	6,0	Yıldız Teknik İİBF	3	,6
Atatürk İİBF	5	1,0	Bilkent İşletme Fak.	4	,8
Boğaziçi İİBF	20	3,9	Ankara İTİA	6	1,2
Çukurova İİBF	4	,8	Bursa İTİA	1	,2
Dokuz Eylül İİBF	52	10,1	Doğu Akdeniz İİBF	1	,2
Dumlupınar İİBF	4	,8	Eskişehir İTİA	4	,8
Ege İİBF	4	,8	Grenoble (Fransa)	1	,2
Erciyes İİBF	9	1,7	İstanbul İşl. Fak.	31	6,0
Galatasaray İİBF	1	,2	İstanbul İTİA	2	,4
Gazi İİBF	7	1,4	Kara Harp Okulu	2	,4
Hacettepe İİBF	14	2,7	Köln	1	,2
İnönü İİBF	3	,6	KTÜ İİBF	3	,6
İstanbul İktisat Fak.	1	,2	Michigan (ABD)	1	,2
İstanbul İşletme Fak.	2	,4	Mimar Sinan	1	,2
İstanbul Siyasal Bil. Fak.	1	,2	Robert Kolej	3	,6
İTÜ İşletme Fak.	5	1,0	Sussex (İngiltere)	1	,2
Kocaeli İİBF	3	,6	Wayne (ABD)	1	,2
Marmara İİBF	13	2,5	Sorbonne (Fransa)	1	,2
Muğla İİBF	1	,2	Toplam	305	59,2
Niğde İİBF	1	,2	Cevap Yok	210	40,8
ODTÜ İİBF	18	3,5	Toplam	515	100,0
Sakarya İİBF	1	,2			

Tablo 9’da öğretim elemanlarının lisans mezuniyetlerinin hangi üniversitelerden olduğu görülmektedir. En fazla lisans mezunu veren üniversite 52 kişi ile Dokuz Eylül Üniversitesi’dir. Daha sonra sırasıyla 37’şer kişi ile İstanbul (İstanbul, İktisat, İşletme, Siyasal, İstanbul İTİA) ve Ankara (Siyasal, Ankara İTİA), 25 kişi ile Anadolu (Anadolu İİBF, Eskişehir İTİA), 23 kişi ile Boğaziçi (Boğaziçi, Robert Kolej), 18 kişi ile ODTÜ, 14 kişi ile Hacettepe, 13 kişi ile Marmara ve 10 kişi ile Uludağ (Uludağ, Bursa İTİA) gelmektedir. Bu dokuz üniversiteden mezun olan kişi sayısı 219 olup toplam içindeki oranı % 75’dir.

Tablo 10. Öğretim Elemanlarının Lisans Mezuniyetleri (Bölüm)

Lisans Bölüm	Sıklık	Yüzde	Lisans Bölüm	Sıklık	Yüzde
Bilgisayar Müh.	1	,2	İşletme-İstatistik	1	,2
Business Administration	1	,2	İşletme-Muhasebe	1	,2
Çal. Ekon. ve End. İş.	7	1,4	Kamu Yönetimi	12	2,3
Edebiyat	2	,4	Kimyagerlik	1	,2
Elektrik	1	,2	Makine Müh.	2	,4
Elektrik Elektronik	1	,2	Mali Şube	1	,2
Endüstri Müh.	4	,8	Maliye	2	,4
Endüstriyel/Örg. Psikoloji	1	,2	Maliye Muhasebe	1	,2
Finansman	1	,2	Matematik	1	,2
Finans-Muhasebe	1	,2	Mühendislik Fakültesi	1	,2
Gıda Mühendisliği	1	,2	Psikoloji	6	1,2
Hukuk	1	,2	Radyo-Tv Programcılığı	2	,4
İktisat	11	2,1	Sağlık İdaresi	1	,2
İktisat Sosyolojisi	1	,2	Siyaset Bilimi Ve Kamu Yön.	1	,2
İktisatçı/Maliyeci	1	,2	Siyaset-Uluslar Arası İlişkiler	1	,2
İktisat-İşletme	1	,2	Sosyoloji	1	,2
İngiliz Dili Ve Edebiyatı	1	,2	Şehir Ve Bölge Planlama	1	,2
İnşaat Mühendisliği	1	,2	Turizm İşl.Ve Otelcilik	3	,6
İş İdaresi	3	,6	Uluslar Arası İlişkiler	2	,4
İşletme	100	19,4	Uyg. Bil. Ve Yöneylem Araş.	1	,2
İşletme Ekonomisi	2	,4	Yönetim	2	,4
İşletme Müh.	1	,2	Yönetim Bilimleri	1	,2
İşletme Üretim	2	,4	Toplam	193	37,5
İşletme Yön.Org.	1	,2	Cevap Yok	322	62,5
İşletme-İnsan Kay.	1	,2	Toplam	515	100,0

Tablo 10’da öğretim elemanlarının lisans mezuniyetlerinin hangi bölümlerden olduğu görülmektedir. Veri elde edilen 193 öğretim elemanının 118’i işletme (iş-

letme, işletme-üretim, işletme-yönetim, işletme-muhasebe vb.), 17 kişi kamu yönetimi (kamu yönetimi, uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi vb.), 14 kişi çeşitli mühendislikler (bilgisayar, endüstri, gıda, makine vb.), 12 kişi iktisat (iktisat, iktisat sosyolojisi, vb.), 7’şer kişi psikoloji ve çalışma ekonomisi, 5 kişi de maliye bölümlerinden mezun olmuştur.

Tablo 11. Öğretim Elemanlarının Lisans Mezuniyetleri (Ülke)

Lisans Ülke	Sıklık	Yüzde	Top %
Türkiye	255	49,5	97,3
Amerika	2	,4	98,1
İngiltere	1	,2	98,5
Almanya	1	,2	98,9
Fransa	2	,4	99,6
KKTC	1	,2	100,0
Toplam	262	50,9	
Cevap Yok	253	49,1	
Toplam	515	100,0	

Veri elde edilen 262 öğretim elemanın 255 tanesinin mezuniyetleri Türkiye’deki üniversitelerdendir. Lisans eğitimini Amerika ve Fransa’da tamamlamış 2 kişi, İngiltere, Almanya ve KKTC’de tamamlamış 1’er kişi bulunmaktadır.

Tablo 12. Öğretim Elemanlarının Yüksek Lisans Mezuniyetleri (Üniversite)

Yüksek Lisans Üniversite	Sıklık	Yüksek Lisans Üniversite	Sıklık	Yüksek Lisans Üniversite	Sıklık
Abant İzzet Baysal	1	Hartford	1	Temple	2
Afyon Kocatepe	2	Illinois Institute of Technology	1	Texas A&M	1
Anadolu	12	Inst. of Social Studies, Lahey	1	Texas Tech	1
Ankara	2	İnönü	4	The City	2
Arizona State	1	İstanbul	35	Trakya	4
Atatürk	3	İTÜ	4	Uludağ	3
Balıkesir	2	Johannes Kepler	1	New Haven	1
Ball State	1	Kahramanmaraş	1	Nebraska Lincoln	1
Baruch Koleji	1	Kocaeli	5	Westminster	1
Bilgi	1	Köln	1	Bristol	2
Bilkent	2	KTÜ	2	California	1
Boğaziçi	11	Lancaster	2	Hull	2
Carnegie Mellon	1	Leicester	1	Illinois	1

Celal Bayar	1	Marmara	11	Massachusetts	6
Cleveland State	1	Montpellier	1	Michigan	1
Cornell	1	Muğla	1	Pennsylvania	1
Coventry	2	New York Ins.of Technology	1	Scranton	5
Cumhuriyet	2	New York	2	Southern California	1
Çukurova	6	Niğde	3	Swansea	1
Dokuz Eylül	10	Nottingham	2	Wales	2
Dowling College	1	Nova Southeastern	7	Warwick	1
Dumlupınar	1	ODTÜ	1	Pamukkale	1
Ege	4	Osmangazi	2	Virginia Commonwealth	2
Erciyes	6	Sakarya	5	Yeditepe	1
Farleigh Dickinson	1	SDÜ	4	YTÜ	4
Florida State	2	Selçuk	1	Zonguldak Karaelmas	1
Grenoble Sos. Bil.	1	Sorbone Paris	1	Toplam	251
Gazi	5	Southern Illinois	1	Cevap Yok	264
Gebze Yük. Tek. Ens.	6	Stanford	1	Toplam	515
Hacettepe	9	Syracuse	1		

Öğretim elemanlarının yüksek lisans eğitimini aldıkları üniversitelerin dağılımı tablo 12’de görülmektedir. Yüksek lisans eğitimini yurt dışında tamamlayan toplam 72 kişi olup veri elde edilenler içindeki oranı % 28.6’dır. Yüksek lisans eğitimini yurt içinde alanların genel içindeki oranı % 71.4’dür. En fazla mezun veren üniversite İstanbul Üniversitesi (35 kişi) olup, sonra sırasıyla Anadolu, Marmara, Boğaziçi ve Dokuz Eylül Üniversiteleri gelmektedir. Bu beş üniversiteden mezun olan öğretim elemanlarının sayısı 79 (% 31.4) dur.

Tablo 13. Öğretim elemanların Yüksek Lisans Mezuniyetleri (Bölüm)

Yüksek Lisans Bölüm	Sıklık	Yüksek Lisans Bölüm	Sıklık
Bilgisayar Mühendisliği	1	Organizasyon ve İşletme Politikası	7
Business Administration	3	Organizational Behavior	1
Business	2	Pazarlama	1
Business	1	Personel Yönetimi	2
Çalışma Ekon. ve End. İş.	2	Production and Operations Management	1
Davranış Bilimleri	2	Psikoloji	1
Management	1	Public Policy and Administration	1
Edebiyat	1	Reklamcılık	1

Ekonomi	4	Social Administration & Social Policy	1
Endüstri Mühendisliği	2	Sosyal Politika ve Yönetim	1
Endüstriyel ve Örgütsel Psikoloji	1	Sosyal Psikoloji	2
Genel İşletme	2	Strategic Management	1
Geotechnic	1	Tarıma Dayalı Sanayi İşletmeciliği	1
HR Development and Management	1	Training and HR Development	1
HRM	1	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	2
Industrial and Labor Relations	1	Uluslar Arası Yönetim	1
İnsan Kaynakları Ekonomisi Bölümü	1	Uluslararası İlişkiler	2
İnsan Kaynakları Yönetimi	1	Uluslararası İşletmecilik	6
İş İdaresi	1	Urbanization and Enviromental Problems	1
İşletme	70	Üretim Yönetimi	1
İşletme- İşletme Mühendisliği	2	Üretim Yönetimi ve Pazarlama	1
İşletme Sosyolojisi	2	Yönetim Ekonomisi	1
İşletme Yönetimi	5	Yönetim ve Organizasyon	39
Kamu İşletmeciliği	1	Yöneylem Araştırması	1
Management	1	Toplam	189
Management Systems	1	Cevap Yok	326
MS in ECONOMICS	1	Toplam	515

Tablo 13’de web’den elde edilen bilgiler doğrultusunda 515 öğretim elemanından 189’una ilişkin bilgi bulunmuştur. 189 öğretim elemanının 169’u işletme veya yönetim ve organizasyon yüksek lisans bölümlerinden mezun olmuşlardır. Bu bölümlerden mezun öğretim elemanlarının veri elde edilen 189 kişi içindeki oranı % 89.4’dür. Öğretim elemanlarının mezun oldukları yüksek lisans bölümleri incelendiğinde bilgisayar mühendisliği (1), edebiyat (1), yer bilim (1), kentleşme ve çevre problemleri (1), uluslararası ilişkiler (2) olmak üzere toplam 6 öğretim elemanının ilgisiz bölümlerden mezun olduğu görülmektedir.

Tablo 14. Öğretim Elemanlarının Doktora Mezuniyetleri (Üniversite)

Doktora Üniversite	F	Doktora Üniversite	F
Adana İTBA	1	London School of Ec. and Pol. Science	1
Adnan Menderes	1	Marmara	14
Afyon Kocatepe	6	Montpellier	1
Anadolu	15	New York	1
Ankara	11	Niğde	1
Ankara İTİA	4	Nottingham	2
Atatürk	6	ODTÜ	2
Balıkesir	1	Ohio State	1
Boğaziçi	5	Queen's	1
Boston	1	Sakarya	4
Bursa İTİA	1	SDÜ	5
California	1	Selçuk	7
Celal Bayar	1	South Carolina	1
Cornell	2	Southern California	5
Coventry	2	Stanford	1
Çukurova	6	Syracuse	1
De Monfort	2	Texas A&M	1
Dijon	1	Texas Tech	2
Dokuz Eylül	16	Kansas	1
Dumlupınar	1	Michigan	2
Ege	3	Uludağ	5
Erciyes	2	Wisconsin	1
Florida State	1	United States International	1
Gazi	5	College London	1
Gaziosmanpaşa	1	Alberta	1
Gebze Yüksek Tek. Ens.	9	Bradford	1
Hacettepe	11	California	1
Illinois	2	Lincolnshire&Humberside	1
İnönü	1	Massachusetts	1
İstanbul	38	Minnesota	2
İstanbul İTİA	2	Pennsylvania	2
İstanbul Ün. İşletme Fak.	5	Pittsburgh	1
İTÜ	4	Wales Cardiff Business School	1
Johannes Kepler.	1	Yeditepe	5
Kocaeli	3	Zonguldak Karaelmas	3
KTÜ	2	Toplam	258
Lancaster	1	Cevap Yok	257
Leicester	2	Toplam	515

Tablo 14’de öğretim elemanlarının doktora eğitimini aldıkları üniversiteler görülmektedir. İstanbul (İstanbul, İstanbul İTİA, İstanbul İşletme Fakültesi) Üniversitesi 45 kişi ile en fazla mezun veren üniversitedir. Dokuz Eylül Üniversitesinden 16 kişi mezun olurken, sırasıyla 15’er mezun ile Anadolu ve Ankara (Ankara SBF, Ankara İTİA), 14 kişi Marmara ve 11 kişi ile Hacettepe gelmektedir. Bu altı üniversiteden mezun olan toplam 116 öğretim elemanı bulunmaktadır. Bu rakam, cevap alınan öğretim elemanlarının % 44.9’una karşılık gelmektedir. Dolayısıyla Yönetim ve Organizasyon anabilim dalındaki öğretim elemanlarının yetiştirilmesinde bu altı üniversite önemli bir ağırlığa sahiptir.

Doktora eğitimini yurt dışında yapmış toplam 51 öğretim elemanı bulunurken genel içindeki oranı %19.7’dir.

Tablo 15. Öğretim Elemanlarının Doktora Mezuniyetleri (Bölüm)

Doktora Bölüm	Sıklık	Doktora Bölüm	Sıklık
Applied Psychology	1	Personel Yönetimi	1
Business Administration	2	Public Administration	1
Business Administration-Str. Man.	1	Sosyal Bilimler	1
Business-İnternational Business	1	Sosyal Politika Ve Yönetim	1
Çal. Ekon. ve End. İş.	2	Sosyal Sistem Bilimleri	1
Davranış Bilimleri	2	Sosyoloji	1
Management	5	Stratejik Yönetim	2
Ekonomi	2	Tarım Politikası ve Pazarlama	1
Endüstri Mühendisliği	1	Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik	3
Genel İşletme	78	Uluslararası İşletmecilik	2
İnsan Kaynakları Yönetimi	3	Uluslararası Yönetim	1
İşletme Mühendisliği	2	Yönetim	1
İşletme ve Personel Yönetimi	1	Yönetim Ekonomisi	1
İşletme Yönetimi	3	Yönetim ve Organizasyon	46
Management Science	1	Toplam	181
Management&Organization	1	Cevap Yok	334
Organizasyon ve İşletme Politikası	5	Toplam	515
Örgütsel Davranış	7		

Tablo 15’de öğretim elemanlarının doktora mezun oldukları bölümler görülmektedir. Mezun olunan bölümler 7 başlık altında toplanabilir. Genel İşletme (business administration, genel işletme) 80 kişi, Yönetim doktorası yapan (yönetim ve organizasyon, yönetim, management ve organization, management science, işletme yönetimi ve management) 57 kişi, Davranış (örgütsel davranış ve davranış bilimleri) 9 kişi, Stratejik Yönetim (business administration-strategic management, organizasyon ve işletme politikası, stratejik yönetim) 8 kişi, uluslararası işletmecilik

(business-international business, uluslararası yönetim ve uluslararası işletmecilik) 4 kişi, İnsan Kaynakları (insan kaynakları yönetimi, işletme ve personel yönetimi ve personel yönetimi) 5 kişidir. Toplam 163 kişi Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalıyla doğrudan ilgili bilim dalında doktorasını tamamlamış olup, veri elde edilen öğretim elemanları içindeki oranı % 90'dır. Geriye kalan 18 kişi diğer bölümlerden (uygulamalı psikoloji, çalışma ekonomisi ve endüstriyel ilişkiler, ekonomi, endüstri mühendisliği vb.) mezun olmuştur.

Tablo 16. Öğretim Elemanlarının Akademik Hayatlarında Geçirdikleri Süre

	Y.Lis. Süre	Dr. Süre	Arş. Gör. Süre	Arş. Gör. Dr. Süre	Yrd. Doç. Dr. Süre	Doç. Dr. Süre	Prof. Dr. Süre
Cevap Veren	25	17	69	27	98	75	45
Cevap Yok	506	514	462	504	433	456	486
Ort. Yıl	3,04	5,23	6,91	2,96	6,60	6,32	12,73

Tablo 16'da öğretim elemanlarının eğitim ve akademik unvanlarda geçirdikleri süreler görülmektedir. Yüksek lisans eğitimi ortalama 3.04 yılda tamamlanırken, doktora eğitimi ortalama 5.23 yıl olarak gerçekleşmiştir. Akademik unvanlarda öğretim elemanlarının geçirdikleri süreler Arş. Gör. 6.91 yıl, Arş.Gör.Dr. 2.96 yıl, Yrd.Doç. Dr. 6.6 yıl, Doç. Dr. 6.32 yıl ve Prof. Dr. 12.73 yıl olarak gözükmemektedir.

Tablo 17. Öğretim Üyelerinin Yaptıkları İdari Görevler

İdari Görev	İdari Görev
ABD Başkanı	Rektör Yard.
Böl.Bşk.Yard.	ADEK Üyesi
Bölüm Başkanı	AÖF İl Koor.Yrd.
Dekan	Genel Sekreter
Dekan Yard.	Senato Üyesi
Müdür	Fakülte Yön. Kur. Üyesi
Müdür Yrd.	Str. Plan. Komisyon Üyesi
Rektör	Üniversite Yön.Kur.Üyesi

Öğretim elemanları yıllar içinde çeşitli idari görevlerde bulunmuşlardır. Bunlar tablo 17'de görülmektedir. Bu konuda standart ve güvenilir verilere sahip olunmadığı için sayısal bir dağılım elde edilememiştir. Bu yüzden sadece idari görevlerin isimlerinin verilmesi ile yetinilmesi uygun olacaktır.

Tablo 18. Öğretim Üyelerinin Lisans ve Lisansüstü Düzeyde Girdikleri Dersler

Temel Ders	Üniversitelerde Verilen İlgili Ders İsimleri
Endüstri ve Örgüt Psikolojisi	Advanced Industrial and Organizational Psychology
Araştırma Yöntem Bilim	Araştırma Yöntemleri, İleri Araştırma Yöntemleri, Research Methods
Aile İşletmeleri	Aile İşletmeleri ve Girişimcilik, Girişimcilik ve Aile İşletmeleri
Girişimcilik	Aile İşletmeleri ve Girişimcilik, Entrepreneurship and Innovation, Fundamentals of Entrepreneurship, Girişimcilik Girişimcilik Teorisi ve Uygulamaları, Girişimcilik ve Aile İşletmeleri, Girişimcilik ve KOBİ'lerin Yönetimi, Girişimcilik ve Küçük İşletme Yönetimi, Girişimcilik ve Yönetim Oyunu
Bilim Felsefesi	Bilgi Yönetimi, Bilim Felsefesi
İş Ahlakı ve Sosyal Sorumluluk	Business Ethics, Corporate Governance and Social Responsibility, Kamuda Etik Sorunlar, İş Ahlakı, Sosyal Sorumluluk ve İş Ahlakı
Yönetim Becerileri	Business Games Lab., Business Skills Lab
İşletme Ekonomisi	Business Economics, İşletme Ekonomisi
Stratejik Yön. ve İşl. Pol.	Business Policy, Business Strategy, İşletme Politikası, İşletme Politikası ve Stratejik Yönetim, İşletme Politikası ve Stratejileri, Strategic Management, Stratejik Yönetim, Stratejik Yönetim Düşüncesi, Stratejik Yönetim Uygulamaları, Stratejik Yönetim ve İşletme Politikası, Yönetim Organizasyon ve Str. Yön., Yönetim Stratejisi ve Politikaları, Rekabet Yönetimi
Kültür	Cross-Cultural Management, Örgüt Kültürü, Örgüt Kültürü ve Örgütsel Öğrenme, Kültür ve Yönetim, Kültürler Arası Yönetim, Organizational Symblosim and Culture
Çağdaş Yönetim Yak.	Çağdaş Yönetim Teknikleri, Çağdaş Yönetim Yaklaşımları
Davranış	Davranış Bilimleri, Group Process and Team Dynamics, Organizasyon Davranışı, Organizational Behaviour, Organizasyonlarda Davranış, Örgüt İçi Davranış, Örgütlerde Davranış, Örgütsel Davranış, Örgütsel Davranışta Genel Yaklaşımlar
Değişim Yönetimi	Değişim ve Dönüşüm Yönetimi, Değişim Yönetimi
Liderlik	Değişim Yönelimli Liderlik Yaklaşımları, Liderlik Teorileri, Liderlik Yaklaşımları, Motivation and Leadership, Sporda Yönetim ve Liderlik, Vizyona Dayalı Liderlik, Yönetim ve Liderlik
Psikoloji	Ekonomik Psikoloji, Endüstri İlişkileri Psikolojisi, Introduction to Psychology, Psikolojiye Giriş, Örgütsel Psikoloji, Örgüt Psikolojisi, Sosyal Psikoloji, Yönetim Psikolojisi, Çalışma Psikolojisi
Genel İşletme	Genel İşletme, Güncel İşletmecilik Sorunları, Introduction to Business, İşletme, İşletme Bilimi, İşletme Bilimine Giriş, İşletmecilik Uygulamaları, İşletmelerde Fonksiyonel Analiz, Modern İşletmecilik, Temel İşletmecilik Bilgisi
KOBİ Yönetimi	Girişimcilik ve Küçük İşletme Yönetimi, Küçük ve Orta Ölçekli İşlet-

	melerin Yönetimi, Small Business Management
Halkla İlişkiler	Halkla İlişkiler
Hizmet Yönetimi	Hizmet Pazarlaması ve Yönetimi
İnsan Kay. Yön.	HRM, International HRM, İK Planlaması, İK Stratejileri, İK Uygulamaları, İKY, Kariyer Geliştirme, Kariyer Yönetimi, İşgücü Planlama, İş Değerlemesi, Performans ve Kariyer Yönetimi Performans Yönetimi, PY, Yönetimi, Stratejik İK ,Mülakat Teknikleri
Yönetim ve Organizasyon	Organizasyon ve Yönetim Teorileri, Organizasyon Teorisi, Organizasyonlar, Organization Theory, Organization Theory and Design, Organizasyon, İşletme Organizasyonu, İşletme Yönetimi, İşletme Yönetimi ve Organizasyon, İşletme Yönetimine Giriş, İşletmelerde Yönetim Sorunları, İşletmelerde Güncel Sorunlar, İşletmeye Giriş, Karşılaştırmalı Yönetim, Management, Management and Organization, Yönetimin Temel Kavramları, Yönetimin İlkeleri, Yönetimde Güncel Yaklaşımlar, Yönetimde Güncel Konular, Yönetim ve Organizasyon, Yönetim ve Fonksiyonları, Yönetim Teorileri, Yönetim Kuramları, Yönetim Bilimine Giriş, Yönetim Bilimi, Yönetim, İleri Yönetim Teknikleri, Modern Yönetim Kuramı, Organizasyon İlkeleri ve Uygulaması, Örgüt Teorisi ve Yönetim İlkeleri, Örgüt Kuramı, Yönetim Anlayışları, Yönetim ve Organizasyonda Yeni Yaklaşımlar, Örgüt ve Yönetim Teorileri, Örgüt Teorisi, Örgütsel Yaklaşımlar, Principles of Management, Güncel Yönetim Analizleri, Güncel Yönetim Sorunları, Güncel Yönetim Uygulamaları
Pazarlama	Pazarlama, Pazarlama Araştırmaları, Pazarlama İlkeleri, Pazarlama Yönetimi, Pazarlamada Araştırma Yöntemleri, Reklam Yönetimi, Tüketici Davranışları, Marketing Research
Dil	Mesleki Yabancı Dil, Mesleki İngilizce
Kalite	Kalite Yönetimi, Toplam Kalite Yönetimi, Total Quality Management, Yeni Yönetim Yaklaşımları ve Kalite Yönetimi, Self-Assessment For Quality Management
Hukuk	İş Hukuku, Temel Hukuk
MIS	Management Information Systems, Yönetim Bilişim Sistemleri
İstatistik	İstatistik
İktisat	Mikro İktisat
Uluslararası İşletmecilik	Uluslar Arası İşletme Yönetimi, Uluslar Arası İşletmecilik, Uluslar Arası Yönetim, Uluslar Arası Yönetim Stratejileri, International Business
Turizm	Konaklama İşletmeleri Yönetimi, Turizm İşletmeciliği, Turizme Giriş, Seyahat Acentaları ve Tur Operatörlüğü
Muhasebe	Muhasebe, Şirketler Muhasebesi
Örgüt Geliştirme	Örgüt Geliştirme, Örgüt ve Yönetim Geliştirme, Yönetim Geliştirme
Spor	Spor Pazarlaması, Spor Yöneticiliği
Teknoloji ve Yenilik	Yenilik Yönetimi, Teknoloji ve Yenilik Yönetimi, Teknoloji Yönetimi, Yaratıcılık Yönetimi

Proje Yönetimi	Proje Yönetimi, Project Management, Quantitative Decision Tools
Diğer	Entelektüel Sermaye, İnsan İlişkileri, İşletmelerde Transformasyonel Yaklaşımlar, Kriz Yönetimi, Kurumsal Yönetim, Kurumsal Yönetişim, Küresel Lojistik, Mesleki Vizyon, Örgütsel Değişim, Örgütsel İletişim, Örgütsel Öğrenme, Örgütsel Öğrenme ve Öğrenen Organizasyonlar, Personel Güçlendirme, Stok Temel Bilgiler, Stres Yönetimi, Takım Kurma ve Geliştirme, Toplum Bilimi, Türkiye'de İş Çevresi, Vizyon Yönetimi, Yakın Deniz Taşımacılığı, Yönetim Danışmanlığı, Yönetim-de Kadın, Business Communication, İletişim, büro yönetimi, çatışma yönetimi, Digital Çağ Örgütleri, Elektronik Devlet, Elektronik Ticaret

Tablo 18’de Üniversitelerde Yönetim ve Organizasyon ABD’deki öğretim elemanlarının verdikleri derslerin listesi görülmektedir. Yönetim ve Organizasyon ABD açısından ilgisiz kabul edilebilecek iktisat, istatistik, hukuk, muhasebe ve pazarlama gibi derslerin listede yer almasının farklı sebepleri olabilir. Diğer bölümlere destek vermek, ilgili alanda öğretim elemanı olmadığı için derslere girmek veya meslek yüksekokullarında derslere girmek gibi sebepler olabilir. Bu konuda veri olmadığı için alan dışı derslere girmenin sebepleri üzerinde durulmamaktadır.

4.2. Yayınlarla İlişkin Bulgular

Yayınlarla ilişkin bulgular beş başlık altında sunulmaktadır. Birinci başlıkta, yayınlara ilişkin çalışma alanları, dönemlere göre çalışma alanları ve üniversitelerin yayın performansı hakkında genel bulgular verilmektedir. Diğer dört başlıkta ulusal bildiriler, ulusal makaleler, uluslararası bildiriler ve uluslararası makalelerin en çok yayınlandığı yerlere ilişkin bilgiler yer almaktadır.

4.2.1. Yayınlarla İlişkin Genel Bulgular

Tablo 19’da web’de yayınları bulunan ve değerlendirmeye alınan toplam 3745 çalışma mevcuttur. Çalışma türü açısından incelendiğinde, sıralama 1323 ulusal bildiri, 1244 ulusal makale, 825 uluslararası bildiri ve 353 uluslararası makaledir.

Öğretim elemanların yaptıkları yayınlar alanlar açısından değerlendirildiğinde ise, 681 çalışma ile “Örgütsel Davranış” en fazla yayın yapılan alan olarak dikkat çekmektedir. Daha sonra sırasıyla 353 çalışma ile “İnsan Kaynakları”, 263 çalışma ile “İşletme Politikası ve Strateji” 224 çalışma ile “Bilgi Yönetimi ve Bilgi Sistemleri” gelmektedir. Tabloda görüleceği gibi daha sonra sırasıyla diğer alanlarda yapılan çalışmalar görülmektedir.

Tablo 19. Yapılan Çalışmaların Alanlara Göre Dağılımları

Alanlar ²	Ulusal Bildiri	Ulusal Makale	Uluslararası Bildiri	Uluslararası Makale	Toplam
Örgütsel Davranış	243	286	98	54	681
İnsan Kaynakları	142	127	60	24	353
İşletme Politikası ve Strateji	92	75	67	29	263
Bilgi Yönetimi ve Bilgi Sistemleri	62	60	88	14	224
İş Ahlakı ve Sosyal Sorumluluk	62	52	60	18	192
Örgüt ve Yönetim Teorisi	60	73	30	24	187
Uluslararası Yönetim	50	41	49	44	184
Kalite Yönetimi	59	51	23	8	141
Kamu ve Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlar	38	58	22	11	129
Üretim Yönetimi	28	32	44	19	123
KOBİLER	57	31	24	7	119
Girişimcilik	36	37	37	6	116
Örgüt Kültürü	47	33	16	17	113
Pazarlama	32	42	27	10	111
Yeni yönetim Yaklaşımları	32	52	15	7	106
Genel İşletme	36	44	18	7	105
Örgütlerde Cinsiyet ve Farklılık	29	18	33	16	96
Örgüt Geliştirme ve Değişim	36	36	14	5	91
Teknoloji ve Yenilik Yönetimi	23	17	38	11	89
Yönetimde Sosyal Konular	32	28	15	3	78
Aile İşletmeleri	55	8	7	1	71
Örgütsel ve Doğal Çevre	32	13	12	9	66
Araştırma Yöntemleri	23	15	3	3	44
Kurumsal Performans	10	14	11	5	40
Ekonomi	7	1	14	1	23
Toplam	1323	1244	825	353	3745
Yüzde	% 35.4	% 33.2	% 22	% 9.4	

² İncelenen çalışmaların konulara göre ayırımı yapılırken "The Academy of Management" bünyesinde oluşturulan "Professional Divisions and Interest Groups" kullanılmıştır (Koçel, 2007:360).

Tablo 20. Dönemler İtibariyle Yapılan Yayınların Alanlara Göre Dağılımı

YILLAR	1970-1974	1975-1979	1980-1984	1985-1989	1990-1994	1995-1999	2000-2004	2005-2009	Top.
İşletme Politikası ve Strateji	1	1	0	6	11	32	102	102	255
Girişimcilik	0	0	0	1	0	4	53	54	112
İnsan Kaynakları	1	2	3	5	11	72	156	93	343
Uluslararası Yönetim	0	2	0	8	8	52	58	52	180
Üretim Yönetimi	0	2	0	9	12	17	36	40	116
Örgüt ve Yönetim Teorisi	1	11	5	5	11	38	72	39	182
Örgüt Geliştirme ve Değişim	1	1	4	4	8	13	40	14	85
Örgütsel Davranış	4	3	10	12	35	79	267	248	658
Bilgi Yönetimi ve Bilgi Sistemleri	0	1	0	2	7	31	91	85	217
Kamu ve Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlar	1	5	0	0	16	21	40	44	127
Araştırma Yöntemleri	0	1	0	0	2	10	15	15	43
Yönetimde Sosyal Konular	0	1	0	2	16	13	23	22	77
Teknoloji ve Yenilik Yönetimi	0	2	1	2	3	27	22	32	89
Örgütlerde Cinsiyet ve Farklılık	0	0	1	5	10	15	32	33	96
Örgütsel ve Doğal Çevre	0	1	0	3	8	10	29	13	64
İş Ahlakı ve Sosyal Sorumluluk	0	0	0	2	4	18	82	83	189
Kalite Yönetimi	0	0	0	1	9	50	58	21	139
KOBİLER	0	0	0	2	5	9	68	35	119
Pazarlama	0	5	2	1	2	8	46	46	110
Kurumsal Performans	0	0	0	1	0	2	13	22	38
Ekonomi	0	0	0	1	1	7	9	5	23
Yeni yönetim Yak.	0	1	0	1	2	17	52	32	105
Aile İşletmeleri	0	0	0	0	1	1	37	31	70
Örgüt Kültürü	0	1	0	1	4	24	39	42	111
Genel İşletme	0	2	1	6	14	12	40	29	104
Toplam	9	42	27	80	200	582	1480	1232	3652³

Tablo 20’de dönemler itibariyle alanlarda yapılmış çalışmalar görülmektedir. 1970’lerden itibaren günümüze kadar yayınlarda dönemsel olarak artış gözlem-

³ Tablo 18’de belirtilen 3745 ile toplam 3652 adet yayın arasında farklılık göstermektedir. Bunun nedeni web’den alınan bilgilerde bazı yayınlarda tarihlerin belirtilmemiş olmasındandır.

lenmektedir. Bunun nedenleri arasında öne çıkan iki faktörden bahsedilebilir. Birincisi, Yönetim ve Organizasyon alanındaki öğretim elemanlarının sayılarındaki artıştır. Yeni üniversitelerin kurulması ve öğretim eleman sayılarının artmasıyla beraber yayın sayıları yükselmiştir. İkinci neden olarak, YÖK'ün son dönemlerde öğretim elemanlarının yayın sayılarını artırmalarına yönelik yaptığı uygulamalardan kaynaklandığı söylenebilir.

Tablo 21. Üniversitelerin Toplam ve Kişi Başına Düşen Yayın Performansı

	Üniversite Adı	Toplam Yayın Sayısı ⁴	Yayın Yüzdesi	Öğretim Eleman Sayısı	Yayını Olan Öğretim Eleman Sayısı	Öğretim Eleman Başına Düşen Yayın Sayısı
1	Abant İzzet Baysal	4	,1	3	1	4
2	Adnan Menderes	35	,9	6	3	11,7
3	Afyon Kocatepe	48	1,3	7	4	12,0
4	Akdeniz İİBF	61	1,6	9	3	20,3
5	Aksaray İİBF	47	1,3	6	2	23,5
6	Anadolu İİBF	164	4,4	14	14	11,7
7	Ankara Siyasal Bil. Fak.	54	1,4	6	3	18,0
8	Atatürk İİBF	22	,6	3	1	22,0
9	Balıkesir Bandırma İİBF	37	1,0	4	2	18,5
10	Balıkesir İİBF	29	,8	2	1	29,0
11	Bilecik İİBF	41	1,1	4	2	20,5
12	Boğaziçi	66	1,8	6	5	13,2
13	Bozok İİBF	13	,3	2	1	13,0
14	Celal Bayar İİBF	38	1,0	3	3	12,7
15	Cumhuriyet İİBF	5	,1	3	1	5,0
16	Çanakkale 18 Mart İİBF	36	1,0	4	1	36,0
17	Çukurova İİBF	102	2,7	8	1	102,0
18	Dicle İİBF	0	0	5	0	-
19	Dokuz Eylül İİBF	83	2,2	15	4	20,8
20	Dokuz Eylül İşletme	50	1,3	8	1	50,0
21	Dumlupınar İİBF	63	1,7	6	3	21,0
22	Ege İİBF	47	1,3	8	3	15,7
23	Erciyes İİBF	74	2,0	4	4	18,5
24	Eskişehir Osmangazi İİBF	56	1,5	4	4	14,0

⁴ Burada ifade edilen Toplam Yayın Sayısı; ulusal bildiri, ulusal makale, uluslararası bildiri ve uluslararası makalelerin toplamıdır.

25	Galatasaray	65	1,7	4	3	21,7
26	Gazi İİBF	6	,2	5	1	6,0
27	Gaziantep İİBF	33	,9	2	2	16,5
28	Gaziosmanpaşa İİBF	40	1,1	7	2	20,0
29	Gebze YüksekTek. Ens.	242	6,5	10	10	24,2
30	Giresun İİBF	25	,7	2	2	12,5
31	Hacette İİBF	101	2,7	16	9	11,2
32	Harran İİBF	39	1,0	3	3	13,0
33	Hitit İİBF	28	,7	1	1	28,0
34	İnönü İİBF	26	,7	4	1	26,0
35	İstanbul İktisat Fak	0	0	5	0	-
36	İstanbul İşletme Fak.	68	1,8	32	3	22,7
37	İstanbul Siyasal Bil. Fak.	45	1,2	7	3	15,0
38	İTÜ İşletme Fak.	33	,9	9	1	33,0
39	Kafkas İİBF	0	0	6	0	-
40	Kahramanmaraş İİBF	0	0	6	0	-
41	Karamanoğlu İİBF	56	1,5	3	2	28,0
42	Kırıkkale İİBF	8	,2	5	1	8,0
43	Kocaeli İİBF	45	1,2	7	4	11,3
44	Marmara İİBF	17	,5	43	1	17,0
45	Mersin İİBF	20	,5	4	1	20,0
46	Muğla İİBF	13	,3	4	2	6,5
47	Nevşehir İİBF	36	1,0	3	2	18,0
48	Niğde İİBF	44	1,2	6	4	11,0
49	ODTÜ İİBF	51	1,4	7	1	51,0
50	Pamukkale İİBF	118	3,1	10	6	19,7
51	Sakarya İİBF	171	4,6	14	4	42,8
52	Selçuk İİBF	207	5,5	5	4	51,8
53	Süleyman Demiral İİBF	157	4,2	7	7	22,4
54	Trakya İİBF	57	1,5	7	4	14,3
55	Uludağ İİBF	53	1,4	6	5	10,6
56	Uşak İİBF	17	,5	4	1	17,0
57	YTÜ İİBF	0	0	10	0	-
58	Yüzüncü Yıl İİBF	19	,5	1	1	19,0
59	Zonguldak Karaelmas İİBF	67	1,8	8	6	11,2
60	Atılım	0	0	2	0	-
61	Bahçeşehir	0	0	5	0	-
62	Başkent	36	1,0	5	1	36,0
63	Beykent	28	,7	2	2	14,0
64	Bilkent	77	2,1	7	7	11,0
65	Çağ	0	0	4	0	-
66	Doğuş	3	,1	1	1	3,0
67	Fatih	28	,7	3	3	9,3

68	Haliç	34	,9	5	3	11,3
69	Işık	0	0	1	0	-
70	İstanbul Aydın	0	0	1	0	-
71	İstanbul Bilgi	2	,1	3	1	2,0
72	İstanbul Kültür	0	0	5	0	-
73	İstanbul Ticaret	20	,5	4	3	6,7
74	İzmir Ekonomi	34	,9	4	2	17,0
75	İzmir	0	0	3	0	-
76	Kadir Has	16	,4	2	1	16,0
77	Koç	159	4,2	6	1	159,0
78	Maltepe	21	,6	3	3	7,0
79	Okan	0	0	6	0	-
80	Sabancı	164	4,4	9	8	20,5
81	TOBB Ekonomi	4	,1	1	1	4,0
82	Ufuk	0	0	1	0	-
83	Yaşar	21	,6	1	1	21,0
84	Yeditepe	20	,5	15	1	20,0
Toplam		3745	100,0	515	203	18.5

Tablo 21’de Üniversitelerin Yönetim ve Organizasyon alanındaki yayın performansları görülmektedir. Yayın performansı açısından öne çıkan üniversiteler Gebze İleri Teknoloji Enstitüsü, Selçuk İİBF, Sakarya İİBF, Sabancı, Anadolu İİBF, Koç ve Süleyman Demirel İİBF gelmektedir. Öğretim elemanı başına düşen yayın sayısı dikkate alındığında ise öne çıkan üniversiteler sırasıyla Koç, Çukurova, Selçuk, ODTÜ, Dokuz Eylül İşletme ve Sakarya olmaktadır. Toplamda öğretim elemanı başına düşen ortalama yayın sayısı 18.5’tir. Yukarıda sıraladığımız üniversitelerin bu ortalamanın üstünde bir yayın performansına sahip oldukları görülmektedir.

Tablonun analizinde göz önünde tutulması gereken önemli birkaç noktanın belirtilmesi gerekmektedir. Öncelikle bu yayınların bazılarının çok yazarlı olması (örneğin aynı birimde yapılmış ortak çalışma) yazar sayısı oranınca katlanmakta ve gerçek bir değerlendirmeyi engellemektedir. İkinci olarak 515 öğretim elemanından sadece 203’üne ilişkin yayın bilgilerine ulaşılabilmektedir. Öğretim elemanlarının web sayfalarını güncellemeleri ve yayınların eksiksiz bir şekilde olması halinde bu sayıların ve ortalamaların değişebileceği gerçeği unutulmamalıdır.

Ayrıca bazı fakültelerdeki öğretim elemanı sayıları ile yayınlarına ulaşılan öğretim elemanları arasında çok büyük farklılıklar bulunmaktadır. Örneğin Marmara Üniversitesi İİBF fakültesinde 43 öğretim elemanı görev yaparken sadece 1 öğretim elemanının yayınlarına ulaşılabilmektedir. Yine İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesinde görev yapan 33 öğretim elemanından sadece 3 kişinin yayınlarına ulaşılabilmektedir. YTÜ İİBF’de 10 öğretim elemanından hiç kimsenin web sayfasına ulaşıla-

mamış olması bu analizde ciddi bir kısıttır. Ancak bütün bunlara rağmen elde edilen veriler üniversitelerin yayın performans hakkında genel bir kanaat vermektedir.

4.2.2. Ulusal Bildirilere İlişkin Bulgular

Tablo 22’de Öğretim elemanlarının en fazla katılımının olduğu ve yayınların bulunduğu ulusal kongreler görülmektedir. Toplam 1323 ulusal bildirinin 517 tanesi tablo 21’de görülen 23 kongrede sunulmuştur. Ulusal Yönetim ve Organizasyon kongrelerine öğretim elemanlarının yoğun bir ilgi gösterdiği dikkat çekmektedir. Daha sonra en fazla katılımın olan kongreler Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Aile İşletmeciliği Kongresi ve KOBİ’ler ve Verimlilik Kongreleridir.

Tablo 22. Öğretim Elemanlarının En Fazla Katılımı Olan Ulusal Kongreler

Kongre Adı	Sıklık
14. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	42
13. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	41
11. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	40
12. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	40
10. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	39
8. Ulusal Pazarlama Kongresi	32
9. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	30
1. Aile İşletmeleri Kongresi	30
15. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	27
16. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	25
4. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi	16
2. Aile İşletmeleri Kongresi	16
5. Orta Anadolu İşletmecilik Kongresi	16
7. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	16
1. KOBİ’ler ve Verimlilik Kongresi	15
2. KOBİ’ler ve Verimlilik Kongresi	14
5. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	13
1. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi	11
2. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	11
3. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi	11
5. İşletmecilik Kongresi	11
6. Ulusal İşletmecilik Kongresi	11
4. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi	10
Toplam	517
Toplam Ulusal Bildiri Sayısı	1323

4.2.3. Ulusal Makalelere İlişkin Bulgular

Tablo 23’de görüldüğü üzere ulusal düzeyde makalelerin en fazla yayınlandığı dergi isimleri görülmektedir. En fazla yayının olduğu dergi 74 makale ile MPM Verimlilik Dergisidir. Daha sonra sırasıyla 71 makale ile Atatürk Üniversitesi İİBF Dergisi, 60 makale ile Marmara Üniversitesi SBE Öneri Dergisi, 54 adet makale ile Anadolu Üniversitesi İİBF Dergisi, 49 makale ile İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi gelmektedir. Bunları sırasıyla İstanbul Üniversitesi İİE Yönetim Dergisi, Hacettepe Üniversitesi İİBF Dergisi ve Celal Bayar Üniversitesi İİBF Yönetim ve Ekonomi Dergisi ve Dokuz Eylül Üniversitesi İİBF Dergisi takip etmektedir. Öğretim elemanları tarafından yayın yapılan 1244 makalenin 929’u tablo 22’de verilen 35 dergide yayınlanmış olup bu dergilerde yayınlanan makalelerin genel içindeki ağırlığı % 74.6’dır.

Tablo 23. Öğretim Elemanlarının En Fazla Yayın Yaptıkları Ulusal Hakemli Dergiler

Derginin Adı	Sıklık
MPM Verimlilik Dergisi	74
Atatürk Üniversitesi İİBF Dergisi	71
Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Öneri Dergisi	60
Anadolu Üniversitesi İİBF Dergisi	54
İstanbul Ün. İşletme Fakültesi Dergisi	49
Amme İdaresi Dergisi	39
İstanbul Üniversitesi İşletme İktisadı Enstitüsü Yönetim Dergisi	39
Hacettepe Ün. İİBF Dergisi	35
Celal Bayar Ün. İİBF Yönetim ve Ekonomi Dergisi	35
Dokuz Eylül Ün. İİBF Dergisi	30
Doğuş Üniversitesi Dergisi	29
Süleyman Demirel Ün. İİBF Dergisi	29
Erciyes Ün. İİBF Dergisi	28
Selçuk Ün. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	24
İstanbul Ün. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi	23
Afyon Kocatepe İİBF Dergisi	22
Selçuk Ün. İİBF Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi	22
Gazi Ün. İİBF Dergisi	21
İktisat, İşletme ve Finans Dergisi	21
Uludağ Ün. İİBF Dergisi	20
Ankara Üniversitesi SBF Dergisi	19
Yönetim Araştırmaları Dergisi	17
Çukurova Üniversitesi SBE Dergisi	16
Dumlupınar Ün. Sosyal Bilimler Dergisi	16
Pazarlama Dünyası	15
Selçuk Ün. Sosyal Bilimler MYO Dergisi	15
Çanakkale 18 Mart Ün. Biga İİBF Yönetim Bilimleri Dergisi	15

Çukurova Üniversitesi İİBF Dergisi	13
Akdeniz Üniversitesi İİBF Dergisi	13
Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi	12
MESS Mercek Dergisi	12
Bilgi Sosyal Bilimler Dergisi	11
Dokuz Eylül Ün. SBE Dergisi	10
Ege Akademik Bakış	10
Organizasyon Dergisi	10
Toplam	929
Toplam Ulusal makale Sayısı	1244

4.2.4. Uluslararası Bildirilere İlişkin Bulgular

Tablo 24'de öğretim elemanlarının en fazla katıldıkları 13 Uluslararası kongre görülmektedir. Toplam 825 adet uluslararası kongreden bu tabloda yer alan 13 kongrede toplam 126 adet yayın bulunmaktadır. Sıklığı 5'den az olan kongreler bu listeye dahil edilmemiştir. Tablodan da görüleceği gibi en fazla 28 bildiri ile "Global Business and Technology Association Conference", 18 bildiri ile "I. International Strategic Management Conference", 15 bildiri ile "1. Türkiye Uluslararası İş ve Meslek Ahlakı Kongresi" ve 11 bildiri ile "First International Conference on Management and Economics" kongreleri dikkat çekmektedir.

Tablo 24. Öğretim Elemanlarının En Fazla Katılımı Olan Uluslararası Kongreler

Kongre Adı	Sıklık
Global Business and Technology Association Conference ⁵	28
I. International Strategic Management Conference	18
1. Türkiye Uluslararası İş ve Meslek Ahlakı Kongresi	15
First International Conference on Management and Economics	11
II. International Conference on Business, Management and Economics	11
3rd. International Strategic Management Conference	6
5. Uluslararası Türk Dünyası Sosyal Bilimler Kongresi	6
21. Yüzyılda KOBİ'ler Sorunlar, Fırsatlar ve Çözüm Önerileri Sempozyumu	6
2nd. International Conference on Business, Management and Economics	5
4th. International Symposium International Business Administration	5
Portland International Conference on Management of Engineering and Technology	5
Small Business and Entrepreneurship Development Conference-2002	5
Thirteen Annual World Business Congress	5
Toplam	126
Toplam Ulusal Bildiri Sayısı	825

⁵ Bu konferansta yayınlanmış olan 28 adet bildiri çeşitli yıllarda (2001, 2002, 2003, 2004) gerçekleşmiştir.

4.2.5. Uluslararası Makalelere İlişkin Bulgular

Tablo 25’de öğretim elemanların uluslararası düzeyde en çok yayınlarının bulunduğu dergi listesi görülmektedir. Öğretim elemanlarının yayınladığı toplam 353 adet uluslararası makalenin 117’si tablo 25’de listelenen dergilerde çıkmıştır. İki ve bir adet yayınlanan dergiler listeye ilave edilmemiştir.

Tablo 25. Öğretim Elemanlarının En Fazla Makalesi Olan Uluslararası Dergiler

Dergi Adları	Sıklık
Journal of Business Ethics	9
Journal of Applied Psychology	7
International Journal of Human Resource Management	7
The Journal of American Academy of Business	6
Journal of Cross Cultural Psychology	6
Problems and Perspectives in Management Journal	6
Journal Business Research	5
Journal of International Business Studies	5
Cross Cultural Management: An International Journal	4
Gender, Work and Organization	4
Applied Psychology: An International Review	4
British Journal of Management	3
Group and Organization Management	3
Innovation in Education and Teaching International	3
International Small Business Journal	3
Journal of Economic and Social Research	3
Journal of Economics and Administrative Studies	3
Journal of Management Inquiry	3
Journal of Management Systems	3
Journal of Transnational Management Development	3
Journal of Vocational Behavior	3
Journal of World Business	3
Tourism Management	3
Social Behavior and Personality: An International Journal	3
Strategic Management Journal	3
Technovation	3
The Business Review	3
Total Quality Management & Business Excellence Journal	3
Turkish Journal of Psychology	3
Toplam	117
Toplam Uluslararası Makale Sayısı	353

5. Sonuç ve Öneriler

Çalışmanın ana konusunu oluşturan akademik özgeçmişler ve yayınlar açısından şu sonuçlara ulaşılmıştır.

94 devlet üniversitesi ve 36 vakıf üniversitesi olmak üzere YÖK'e bağlı toplam 130 üniversite bulunmaktadır. 416'sı devlet 99'u vakıf üniversitelerinde olmak üzere Yönetim ve Organizasyon anabilim dalında çalışan toplam 515 öğretim elemanı mevcuttur. 515 öğretim elemanının 281'i erkek 234'ü kadınlardan oluşmaktadır. Öğretim üyelerinin sayısı 355 olup toplam öğretim elemanlarına oranı % 68.9'dur.

Yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının lisans düzeyinde en fazla Dokuz Eylül, İstanbul ve Ankara üniversitelerinden mezun oldukları görülmektedir. Yüksek lisans mezuniyeti açısından en fazla mezun olunan üniversiteler İstanbul ve Anadolu üniversiteleridir. Doktora mezuniyetleri açısından sıralamada ise İstanbul, Dokuz Eylül Anadolu, Ankara ve Marmara üniversiteleri gelmektedir. Bu çalışmanın verileri, yönetim ve organizasyon alanındaki öğretim elemanlarının akademik gelişimini İstanbul, Ankara, Anadolu, Dokuz Eylül ve Marmara üniversitelerinde sağladıklarını göstermektedir.

Öğretim elemanlarının lisans, yüksek lisans ve doktora bölüm mezuniyetlerine bakıldığında lisansta veri elde edilen 193 öğretim elemanının 118'i, yüksek lisans 189 öğretim elemanının 169'u ve doktora 181 öğretim elemanının 163'ü işletme veya yönetim ve organizasyon anabilim dalının alt bilim dallarından (örgütsel davranış, insan kaynakları ve yönetim ve örgüt teorisi) mezun oldukları söylenebilir.

Lisans üstü çalışmaların yapıldığı ülkelere göre durum ise şöyledir. Yüksek lisans eğitimini yurt dışında tamamlayan öğretim elemanlarının sayısı 72 olup, veri elde edilen 251 kişi içinde % 28.6'lık bir orana sahipken; doktora 51 kişi ile bu oran % 19.7 olarak gerçekleşmiştir. Yurt dışında en fazla lisans üstü eğitimin tercih edildiği ülke yüksek lisans eğitiminde 40 kişi (% 7.8) ile Amerika ve 8 kişi (% 1.6) ile İngiltere olurken, doktora 32 kişi (% 6.2) ile Amerika ve 8 kişi (1.6) ile İngiltere'dir.

Öğretim elemanlarının eğitimde geçirdikleri süreler bakımında ortalama yüksek lisans 3.04 yıl, doktora ise 5.23 yıldır. Öğretim elemanlarının akademik kariyerlerinde çeşitli unvan kademelerinde geçirdikleri süre ise Araştırma Görevliliğinde 6.91 yıl, Araştırma Görevlisi Dr. olarak 2.96 yıl, Yardımcı Doçentlikte 6.6 yıl ve Doçentlikte ise 6.32 yıl olarak gerçekleşmiştir.

İncelenen 3745 yayının 1323'ü ulusal bildiri iken, ulusal makale sayısı 1244'dür. 825 adet uluslararası bildiri ve 353 adet uluslararası makale yayınlanmıştır. En fazla yayın yapılan alanlar sırasıyla "örgütsel davranış", "insan kaynakları" ve "iş-

letme politikası ve stratejisi” olmuştur. Dönemler itibariye 1970’li yıllardan günümüze kadar yayınlarda düzenli bir artış dikkat çekmektedir.

Üniversitelerin yayın performansı incelendiğinde öne çıkan üniversiteler Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü, Selçuk, Sakarya, Sabancı, Anadolu, Koç ve Süleyman Demirel Üniversiteleri gelmektedir. Öğretim üyesi başına yayında ise, Koç, Selçuk, ODTÜ, Dokuz Eylül İşletme Fakültesi ve Sakarya’nın iyi performans sergilediği söylenebilir. Ancak 515 öğretim elemanından sadece 203’üne ilişkin yayın bilgisinin bulunması bu tespitin kısmen eksik olduğu anlamına gelmektedir.

En fazla tercih edilen ulusal düzeyde kongre Ulusal yönetim ve Organizasyon kongresi olurken, ulusal makalelerde Üniversite dergileri tercih edilmektedir. Uluslararası bildirilerde öne çıkan konferans “Global Business and Technology Association Conference” olurken uluslararası makalelerde en fazla yayın yapılan dergiler “Journal of Business Ethics”, “Journal of Applied Psychology” ve “International Journal of Human Resource Management” olmuştur.

Ülkemizde yönetim ve organizasyon alanında verilen eserler değişik açılardan incelenmiş olmasına rağmen öğretim elemanları hakkında bir çalışma olmadığı görülmektedir. Yabancı ve yerli yazın incelendiğinde yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının akademik özgeçmişleri, yayınları ve bu ikisi arasındaki ilişki incelenmemiştir. Bu çalışma ile, yönetim ve organizasyon alanında görev yapan öğretim elemanlarının akademik özgeçmiş ve eserleri birlikte incelenerek alana katkı yapılması amaçlanmıştır. Alanda standart ve sistematik veri seti olmadığı için öncelikle alandaki özgeçmiş ve yayın listeleri nicel olarak incelenmiştir. İlerleyen dönemlerde eksik verilerin elde edilmesiyle alanın tam bir nicel görünümünün ortaya çıkarılması mümkün olacaktır.

Yönetim ve organizasyon alanında çalışan öğretim elemanlarının özgeçmiş ve eserlerinin incelenmesi kapsamlı bir çalışma olduğu için iki aşamalı olarak planlanmıştır. Birinci aşamada alanın nicel görünümü ortaya konulmuştur. Bu çalışmanın ikinci aşamasında öğretim elemanlarının özgeçmiş ve eserlerinin nitel yönü incelenmelidir.

Ayrıca Yönetim ve Organizasyon Anabilim dalında görev yapmayan ancak çalışma konuları itibariyle alanla çok yakın ilişkisi olan bölümlerin, anabilim dallarının ve bilim dallarının da ileriki çalışmalarda dikkate alınması gerekmektedir. Örneğin, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkiler bölümünde “Yönetim ve Çalışma Sosyolojisi” ile “Yönetim ve Çalışma Psikolojisi” anabilim dalları, Turizm ve Otel İşletmeciliği bölümü ve Kamu Yönetimi Bölümünde “Yönetim Bilimi” anabilim dallarında çalışan öğretim elemanları da dikkate alınmalı ve çalışmaları incelenmelidir.

Kaynakça

- Acar, F. (1983), "Turkish Women in Academia: Roles and Careers", METU Studies in Development, 10, 409-446.
- Acar, F. (1990), "Role Priorities and Career Patterns: A Cross-Cultural Study of Turkish and Jordanian University Teachers". Storming the Tower: Women in the Academic World, 129-143.
- Acar, F. (1991), "Women in Academic Science Careers in Turkey". Women in Science: Token Women or Gender Equality, 147-171.
- Akdoğan, A. ve E. Aykan (2008), "İzlenim Yönetimi: E.Ü'de Görev Yapan Akademisyenlerin İzlenim Yönetimi Taktikleri", İstanbul İşletme Fakültesi Yönetim Dergisi (Yayında).
- Akgemci, T., A. Öğüt ve M. T. Demirsel (2007), "Akademik Personelin Mesleki Tükenmişlik Düzeyinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: Selçuk Üniversitesi İİBF Örneği", 15. Ulusal Yönetim Ve Organizasyon Kongresi, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Akyol, A. ve Y. Sucu (2002), "Higher Education in Business Management", International Scientific Conference Globalization and Sustainable Development, Varna Free University, Varna.
- Akkutay, Ü., M. Ç. Özdemir ve G. Yüksel (2003), Gazi Üniversitesi Öğretim Elemanları Profili, Ankara: G.Ü İletişim Fakültesi Yayınları.
- Allison, P. D. ve J. A. Stewart (1974), "Productivity Differences Among Scientists: Evidence for Accumulative Advantage", American Sociological Review, 39 (4), 596-606.
- Ardıç, K. ve S. Polatçı (2008), "Tükenmişlik Sendromu Akademisyenler Üzerinde Bir Uygulama (GOÜ Örneği)", Gazi İİBF Dergisi, 10(2), 69-96.
- Aytaç, M., S. Aytaç, Z. Fırat, N. Bayram ve A. Keser (2001), Akademisyenlerin Çalışma Yaşamı ve Kariyer Sorunları, Bursa: Uludağ Üniversitesi Yayınları.
- Baldwin, R. G. ve R. T. Blackburn (1981), "The Academic Career As A Developmental Process: Implications For Higher Education", Journal of Higher Education, 52(6), 598-614.
- Baş, T. ve K. Ardıç (2002), "Comparison of Job Satisfaction of Public and Private University Academicians in Turkey", METU, Journal of Development, 29 (1-2).
- Baş T.ve K. Ardıç (2002), "Yüksek Öğretimde İş Tatmini ve Tatminsizliği", İktisat, İşletme ve Finans Dergisi, Eylül, Ek Sayı, 72-81.

Benligiray, S. (2007), "Türk Üniversitelerinde Sağlık Kurumlarında İnsan Kaynakları Yönetimi Alanına İlişkin Olarak Yapılmış Tezler Üzerine Bir Değerlendirme", Uluslararası Sağlık ve Hastane Yönetimi Kongresi, Lefkoşa-KKTC, 45-46.

Berkman, Ü. (1987), "Amme İdaresi Dergisi'nde Yayımlanan Makaleler ve Türk Yönetim Bilimi", Amme İdaresi Dergisi, 20(4), 19-42.

Blackburn, R. T. ve R. J. Havighurst (1979), "Career Patterns of U.S. Male Academic Social Scientists", Higher Education, 8(5), 553-572.

Büyükbeşe, T. (2004), "Akademik Personelin Kararlara Katılması Üniversitelerdeki Yöneticilerin Başarısını Etkiler mi?", 3. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi,, Eskişehir.

Çakmak, A. F. ve O. Büyükyılmaz (2008), "Akademik Personelin Performans Değerleme Sistemine Dair Algıları Ve Yeni Bir Sistem Tasarımı İçin Öneriler," Türkiye'nin 2023 Vizyonunda Vakıf Üniversiteleri Kongresi, Ankara.

Çarıkcı, H. İ. (2002), "Üniversite Öğretim Elemanlarının İş ve Aile Rollerini Arasında Yaşadıkları Çatışmaların Şiddeti ve Çatışmaları Belirleyen İş ve Aile Alanı Değişkenleri", 10. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Antalya, 617-626.

Çarıkcı, H. İ. (2005), "Kariyerlerinin İlk Dönemlerindeki Akademisyen Adaylarında İş Güvensizliğinin İşten Alınan Tatmin ve Örgütsel Bağlılıkla Etkileşimi", 13. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, İstanbul, 109-112.

Çetin, A., N. İbrahimoğlu ve L. Sevim (2008), "A Comparative Study on the Academics of State and Private Universities in Terms of Their Academic Entrepreneurship Orientation", 16th National Management and Organization Congress, Antalya.

Coşkun, R. (2003), "Neoliberalizmin İşletme Yönetim Düşüncesine Yansıması: Yönetim Düşüncesindeki Çelişkilerin İzahı İçin Bazı İpuçları", 11. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Afyon.

Coşkun, R. (2008), "Akademik Çalışmalarda İdeoloji: Seçilmiş Yönetim-Organizasyon Ders Kitaplarının İçerik Çözümlemesi", 16. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, 870-874.

Doğan, S. ve M. Türk (2005), "Üniversitelerde Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı Ders ve İçeriklerinin Verilme Düzeyi ve Belirlenme Şeklinin Tespitine İlişkin Bir Araştırma", Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Hakemli Dergisi, 6(24), 61-70.

Dowd, K. O. ve D. M. Kaplan (2005), "The Career Life Of Academics: Boundaried or Boundaryless?", Human Relations, 58, 699-721.

Döven, M. S., G. Bozkurt ve K. Ardiç, (2005) "360 Derece Geri Bildirim Sistemi ve Akademik Personel Üzerinde Uygulanabilirliği Üzerine Bir Uygulama (GOP Üniversite Örneği)", 13. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Marmara Üniversitesi, 29-31 Mayıs, İstanbul, 39-41.

Döven, S. ve R. Coşkun (2005), "Türk Bilim Cemaatinin Bilimsel Duruşu (Yönetim ve Organizasyon Kongre Bildirileri Örneği)", 13. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, 71-73.

Erdem, F. ve J. Özen (2003), "Akademik Örgütlerde Rehber Duyulan Güvenin Boyutları ve Sonuçları", 11. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Afyon, 873-876.

Ergeneli, A. ve M. Eryiğit (2001), "Öğretim Elemanlarının İş Tatmini: Ankara'da Devlet ve Özel Üniversite Karşılaştırması", H.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 2(19), 159-178.

Eroğlu F. ve A. İrmış (2005), "Pragmatik Bilgi Teorisine Göre Yönetim ve Organizasyon Araştırmaları", 4. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi Bildiri Kitabı, 913-928.

Eroğlu, F. (2006), "Bilgi-İktidar Ekseninde Yönetim Bilimlerinin İdeolojiye Alet Edilmesi", Uluslararası Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi, Kocaeli.

Gallivan, M. J. ve Benbunan-Fich, R., Examining the relationship between gender and the research productivity of IS faculty, Proceedings of the 2006 ACM SIGMIS CPR conference on computer personnel research: Forty four years of computer personnel research: achievements, challenges & the future, Pages: 103 - 113 , 2006

Ginther, D. K. ve S. Kahn (2004), "Women in Economics: Moving Up or Falling Off the Academic Career Ladder?", Journal of Economic Perspectives 18 (3,) 193-214.

Havighurst, R. J., W. J. Mcdonal, L. Maeulen ve J. Mazel (1979), "Male Social Scientists: Lives After Sixty", Gerontologist, 19(1), 55-60.

Heper, M. ve Ü. Berkman (1979), "Administrative Studies in Turkey: A General Perspective", International Social Science Journal , 31: 305-327.

Koçel, Tamer (2007), İşletme Yöneticiliği, İstanbul, Arıkan Yayınlar.

Kutunis, R. Ö. ve Y. Özdemir (2005), "Kariyer Devreleri Akademisyenlerin Örgütsel Vatandaşlık Davranışlarında Etkili Bir Unsur Mudur?", 13. Ulusal Yönetim Organizasyon Kongresi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 157-160.

Küskü, F., (2001), "Dimensions of Employee Satisfaction: A State University Example", METU Studies in Development, 28(3-4), 399-430.

- Long, J. S. (1978), "Productivity and Academic Position in the Scientific Career", *American Sociological Review*, 43 (6), 889-908.
- Long, J. S., P. Allison ve R. McGinnis (1979), "Entrance Into The Academic Career", *American Sociological Review*, 44, 816-830
- Newton, P. M. (1983), "Periods in the Adult Development of the Faculty Member", *Human Relations*, 36, 441-457.
- Oshagbami, T. (1997), "Job Satisfaction Profiles Of University Teachers", *Journal of Managerial Psychology*, 12 (1), 27-39.
- Özbilgin, M. F. ve G. Healy (2000), "Gendered aspects of career development experiences of university professors in Turkey", *Business School Working Papers UHBS, Employment Studies Paper 32*.
- Özel, A. (2007), "Avrupa Birliğine Giriş Sürecinde Türk Üniversitelerindeki Kadın Akademisyenlerin Statüsü", *Journal of Applied Sciences*, 7 (23), 3678-3686.
- Özen, Ş. (1999), "Türkiye'de Örgütler/Yönetim Araştırmalarında Metodoloji Sorunları: Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerinde Sunulan Bildiriler Üzerine Bir Araştırma", 7. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, 9-10.
- Özen, Ş. ve A. Kalemci (2006), "Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongrelerinin Türkiye'deki Görgül Araştırma Anlayışının Benimsenmesine Etkisi", 5. Bilgi Ekonomi ve Yönetim Kongresi Bildiriler Kitabı, Cilt 2, 576-583.
- Özen, Ş. ve Ş. A. Duman (2006), "Yönetim Bilgisinin Uluslararası Transferinde Çeviri Sorunu: Yabancı ve Yerli Guru Kitapları Üzerine Karşılaştırmalı Bir Analiz", 5. Bilgi Ekonomi ve Yönetim Kongresi Bildiriler Kitabı, Cilt 2, 566-573.
- Özgener, Ş., "Akademisyenlerin Meslek Ahlakına Aykırı Karar Verme Eğilimleri Üzerine Bir Araştırma", 1. Uluslararası Türkiye İş ve Meslek Ahlakı Kongresi, Hacettepe Üniversitesi İş ve Meslek Etiği Araştırma Merkezi (HÜEM), 17-19 Eylül, 135-147, Ankara, 2003.
- Özkalp E., Ç. Kirel, Z. Sungur ve A.A.Cengiz (2006), "Örgütsel Toplumsallaşma Sürecinde Mentorluk ve Mentorün Yeri ve Önemi: Anadolu Üniversitesi Araştırma Görevlileri Üzerine Bir Uygulama", *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(2), 55-70.
- Özkara, B. ve M. Kurt (2007), *Yönetim Organizasyon Bibliyografyası*, (Ed), Sakarya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi yayını.

Özkanlı, Ö. ve A. Korkmaz (2000), Kadın Akademisyenler, Ankara: Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayını.

Özkanlı, Ö. ve A. Korkmaz (2002), "Türkiyede Kadın Akademisyenlerde Cinsiyet Ayrımcılığı Konusundaki Kanıların Rol Çatışmaları İle İlişkisi", Hacettepe Üniversitesi, İ.İ.B.F. Dergisi, 20(1), 155-173.

Özkanlı, Ö. ve K. White (2008), "Leadership and Strategic Choice: Female Professors in Australia and Turkey", Journal of High Education Policy and Management, 30, 2.1.

Sabatier, M., M. Carrere ve V. Mangematin (2006), Profiles of Academic Activities and Careers: Does Gender Matter? An Analysis Based on French Life Scientists CVs", *The Journal of Technology Transfer*, 31 (3), 311-324.

Semerciöz, F. (1997), "1982-1996 Yılları Arasında Yönetim Konularında Yurt İçinde ve Yurt Dışında Hazırlanan Doktora Tezleri Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma", 5. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Ankara.

Semerciöz, F. ve O. Dikmenli (2005), "Yönetim Alanında Yapılan Doktora Tezleri Üzerine Bir Araştırma: 1995-2004 Arasındaki Durum", 13. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, 79-81.

Serinkan, C., A. Bardakçı, "Pamukkale Üniversitesi'nde Çalışan Öğretim Elemanlarının İş Tatminlerine İlişkin Bir Araştırma", Karaman İİBF Dergisi, Sayı: 12, Yıl: 9, Haziran, 2007.

Soyseker, S. (2007), "Profesyonellerin Yönetimi Sorunu: Türkiye'de Üniversitelerde Akademisyenler Üzerinde Araştırılması", 15. ulusal yönetim ve organizasyon kongresi, Sakarya üniversitesi, Sakarya.

Sucu, Y. (2002), "Sosyal Bilimlerde ve Bir Alt Disiplin Olarak Yönetim ve Organizasyon Alanında Çalışmanın Zorluğu", Akdeniz Üniversitesi 10. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi, Antalya.

Tettey, W. J. (2006), "Staff Retention In African Universities: Elements Of A Sustainable Strategy", Commissioned By The World Bank.

Ulukan, C., Ö. Uzun ve N. Yelkikalkan (1997), "Anadolu Üniversitesi Araştırma Görevlilerinin Profili", Açık Öğretim Fakültesi Dergisi, 2, 73-94

Uyguç, N. (2004), "Eğitimde Liderlik: DEÜ İİBF Öğretim Üyelerinin Algılanan Liderlik Davranışları", 12. Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Uludağ Üniversitesi, Bursa, 113-115.

Üsdiken, B. (1996), "Importing Theories of Management and Organization: The Case of Turkish Academia", *International Studies of Management & Organization* , 26(3), 33-46.

Üsdiken, B. (2007), "Commentary: Management Education Between Logics And Locations", *Scandinavian Journal of Management*, 23 (1), 84-94.

Üsdiken, B. ve D. Çetin (1999), "Türkiye'de Akademik Dünyanın Yönetme İşine Yaklaşımında 1950'li Yıllarla Birlikte Ne Değişti?", *Amme İdaresi Dergisi*, 32 (4), 47-65.

Üsdiken, B. ve Y. Pasadeos (1993), "Türkiye'de Örgütler ve Yönetim Yazını", *Amme İdaresi Dergisi* , 26(2), 73-93.

Üsdiken, B. ve Z. Erden (2001), "Örnek Alma, Mecbur Tutulma ve Geçmişe Bağımlılık: Türkiye'deki Yönetim Yazınında Değişim", *Amme İdaresi Dergisi*, 34(4), 1-31.

Üsdiken, B. ve Z. Erden (2002), "1990'lı Yıllarda Türkiye'de Yönetim Alanı: Disiplinin Yapısı ve Yaklaşımlar", *Yönetim Araştırmaları Dergisi* , 2(1), 91-112.

Üsdiken, B., N. Selekler ve D. Çetin (1998), "Türkiye'de Yönetim Yazınına Egemen Anlayışın Oluşumu: Sevk Ve İdare Dergisi Üzerine Bir İnceleme", *Amme İdaresi Dergisi*, 31(1), 57-88.

Yıldırım, E. ve S. Bayraktaroğlu (2003), "Nitel Araştırmanın Dayanılmaz Hafifliği", 11. Ulusal Yönetim Organizasyon Kongresi, 22-24 Mayıs, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyon.